

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1962-1963.

28 DECEMBRE 1962.

Projet de loi relatif au permis de conduire des conducteurs de véhicules automoteurs, et modifiant la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse et la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi que le Gouvernement à l'honneur de vous soumettre a, pour but premier, l'instauration du permis de conduire en Belgique.

L'évolution du trafic routier entraîne une progression continue des accidents de circulation. Il en résulte, chaque année, de nombreuses pertes en vies humaines et de nombreux blessés. Les dommages matériels se chiffrent par millions.

En un mot, les accidents de circulation et leurs conséquences diverses sont devenus un véritable fléau qu'il importe de combattre par tous les moyens possibles.

Ceux-ci sont multiples. Ils concernent les divers facteurs qui entrent en jeu dans le domaine de la circulation routière.

Parmi ces facteurs, la route et le véhicule relèvent de techniques dans le développement desquelles de grands progrès ont été réalisés.

Mais il en est un troisième, le plus important sans doute, à l'égard duquel divers moyens d'action sont à considérer. Il s'agit du facteur humain.

Car si le nombre de véhicules automoteurs augmente chaque année, le nombre de conducteurs nouveaux croît davantage encore.

R. A 6425.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1962-1963.

28 DECEMBER 1962.

Ontwerp van wet betreffende het rijbewijs voor bestuurders van motorrijtuigen en tot wijziging van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beveiliging van de dronkenschap en de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het ontwerp van wet, dat de Regering de eer heeft U voor te leggen, strekt er in de eerste plaats toe in België het rijbewijs in te voeren.

Ingevolge evolutie van het wegverkeer nemen de verkeersongevallen voortdurend toe. Daaruit volgt voort dat elk jaar tal van personen er het leven bij laten of gekwetst worden. De stoffelijke schade loopt in de miljoenen.

Met een woord, de verkeersongevallen en hun diverse gevolgen zijn een ware gesel geworden die met alle mogelijke middelen moet worden bestreden.

Deze middelen zijn talrijk. Zij betreffen de verschillende factoren die op het gebied van het wegverkeer medetellen.

Onder die factoren zijn de weg en het voertuig afhankelijk van de technische verwegenlijkingen waarvan de ontwikkeling een grote vooruitgang boekte.

Er is echter een derde factor, ongetwijfeld de voorname, ten aanzien waarvan verschillende actiemiddelen in beschouwing dienen te worden genomen, en wel de menselijke factor.

Want indien het aantal auto's elk jaar stijgt, is het niet minder waar dat het aantal nieuwe bestuurders nog meer toeneemt.

R. A 6425.

Ces centaines de milliers de personnes possèdent-elles les qualités physiques requises pour assurer la conduite de ces véhicules ? Connaiscent-elles les prescriptions réglementaires qu'elles doivent appliquer ?

S'il est difficile de répondre à la première de ces questions l'on peut, par contre, donner des indications assez précises au sujet de la seconde en se référant aux renseignements publiés par l'Institut National de Statistique. Les quelques chiffres suivant donnent un aperçu des causes d'accidents dus à l'inobservance de dispositions réglementaires :

Bezitten die honderdduizenden personen de vereiste lichamelijke geschiktheid om die voertuigen te besturen ? Kennen zij de reglementsvoorschriften die zij moeten toepassen ?

Al is de eerste vraag moeilijk te beantwoorden, toch kan men tamelijk nauwkeurige inlichtingen verstrekken in verband met de tweede vraag met verwijzing naar de gegevens gepubliceerd door het Nationaal Instituut voor de Statistiek. De enkele hiernavolgende cijfers geven een overzicht van de oorzaken van ongevallen te wijten aan het niet naleven van reglements-bepalingen :

	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Non-observation du droit de priorité. — <i>Niet naleven voorrangrecht</i>	45.253	46.222	50.359	57.804	52.858	60.485	64.027
Erreurs dans les manœuvres de dépassement. — <i>Vergissingen bij voorbijstekingsmanœuvres</i>	23.012	21.391	21.151	21.077	19.315	20.861	22.498
Excès de vitesse. — <i>Overdreven snelheid</i>	21.619	20.971	22.329	25.402	24.231	27.118	28.527
Conduite sur le côté interdit. — <i>Rijden aan verboden kant</i>	7.510	7.517	7.676	8.673	8.082	9.218	9.618

Dans les cas mentionnés ci-dessus, il s'agit donc d'infractions commises par des personnes ignorant les règles contenues dans le code de la route ou par des conducteurs qui, volontairement, les ont transgressées.

Ces constatations montrent qu'il est nécessaire de prendre des mesures pour que tous les conducteurs aient une connaissance suffisante des règles de circulation et de permettre aux tribunaux d'exercer une répression rigoureuse des fautes qui sont souvent génératrices d'accidents.

A ce propos, il n'est peut-être pas sans intérêt de rappeler que la loi du 1er août 1899, telle qu'elle a été modifiée par des lois successives, prévoit des sanctions assez sévères à l'égard des contrevenants aux règlements sur la police de la circulation routière ainsi que les conditions dans lesquelles les tribunaux peuvent ou doivent prononcer la déchéance du droit de conduire.

A titre d'exemples, le juge peut prononcer cette déchéance, soit à titre définitif, soit à titre temporaire, si la condamnation est infligée pour homicide ou blessure ou si, dans les deux années précédant l'infraction, le coupable a encouru trois condamnations pour infraction quelconque au règlement sur le roulage ou, dans les cinq années, une condamnation du chef d'homicide ou deux condamnations du chef de coups et blessures à l'occasion d'un accident de roulage imputable à son fait personnel. La même déchéance peut aussi intervenir si le conducteur a pris la fuite après avoir été impliqué dans un accident ou s'il est condamné pour avoir conduit en étant sous l'influence de l'alcool. (Article 2-7 de la loi du 1er août 1899 modifiée par la loi du 15 avril 1958).

In de voormelde gevallen gaat het dus om overtredingen begaan door personen die de in de wegcode verbaatte regels niet kennen of door bestuurders die bedoelde regels vrijwillig overtreden hebben.

Deze bevindingen tonen aan dat het noodzakelijk is maatregelen te treffen opdat al de bestuurders de verkeersregelen voldoende zouden kennen en de rechtbanken in staat te stellen de fouten, die dikwijls oorzaak zijn van ongevallen, streng te bestraffen.

In verband hiermede, ware het van belang eraan te herinneren dat de wet van 1 augustus 1899, zoals deze gewijzigd werd door achtereenvolgende wetten, tamelijk strenge sancties voorziet ten opzichte van de overreders van de reglementen op de politie van het wegverkeer alsmede de voorwaarden bepaalt waaronder de rechtbanken het verval van het recht tot sturen kunnen of moeten uitspreken.

Als voorbeeld zij aangehaald dat de rechter dit verval hetzij voorgoed, hetzij tijdelijk kan uitspreken zo de veroordeling wordt uitgesproken wegens doding of verwonding of zo de schuldige, binnen twee jaar vóór het misdrijf, drie veroordelingen wegens enigerlei overtreding van de verkeersverordeningen heeft opgelopen, ofwel, binnen vijf jaar tevoren, veroordeeld werd wegens doding of tweemaal veroordeeld werd wegens slagen en verwondingen, naar aanleiding van een aan zijn persoonlijk toedoen te wijten verkeersongeval. Hetzelfde verval kan eveneens worden uitgesproken wanneer de bestuurder de vlucht heeft genomen na in een ongeval te zijn betrokken geweest of wanneer hij veroordeeld werd omdat hij in staat van dronkenschap een voertuig bestuurd heeft (artikel 2-7 van de wet van 1 augustus 1899, gewijzigd door de wet van 15 april 1958).

Il convient cependant de créer les conditions voulues pour que les peines de déchéance du droit de conduire produisent les effets maximums.

L'instauration d'un permis de conduire obligatoire pour tout conducteur d'un véhicule automoteur, la possibilité du retrait de ce permis et la faculté pour le juge de subordonner sa restitution à la réussite des examens qu'il prescrit, constituerait à cet égard des moyens efficaces.

**

Le projet de loi qui vous est soumis ne porte pas atteinte aux dispositions qui règlent la circulation routière internationale, mais en facilitera l'application. L'article 24 de la Convention internationale sur la circulation routière, signée à Genève le 19 septembre 1949 et approuvée par la loi du 1er avril 1954, fixe en effet les règles suivantes :

1° la circulation internationale entre Etats contractants est ouverte aux conducteurs d'automobiles titulaires d'un permis national de conduire délivré sous l'autorité d'un Etat contractant, valable pour la catégorie du véhicule utilisé, et ce dans les conditions déterminées par la Convention; à défaut, ou dans des cas exceptionnels, un permis de conduire international peut être exigé;

2° le permis national ou international peut être retiré par un autre Etat contractant dans les cas déterminés par sa législation nationale; sa restitution doit avoir lieu, soit à l'expiration du délai de retrait, soit au moment où le conducteur quitte le territoire.

La détention du permis de conduire belge institué par le projet de loi permettra donc en principe à nos compatriotes de bénéficier des dispositions de la Convention de Genève, sans être astreints à se procurer et à renouveler, chaque année et contre paiement, un permis international de conduire.

D'autre part, le projet de loi fixe les modalités du retrait et de la restitution du permis de conduire. Sauf disposition contraire, ces modalités sont les mêmes pour le permis national belge, le permis national étranger et pour le permis international de conduire.

De même, les dispositions pénales prévues par le projet s'appliquent pour tous les permis de conduire, tant nationaux qu'internationaux.

Le projet de loi tend à réaliser ainsi un second but : celui d'organiser l'application des règles internationales en matière de circulation routière et d'harmoniser avec elles la législation sur le permis de conduire propre à notre pays.

**

Examen des articles.

Article premier.

Le projet introduit dans la loi du 1er août 1899 un *article 1^{er}bis* qui détermine le champ d'application des nouvelles dispositions.

Het past echter dat de gewenste voorwaarden tot stand zouden worden gebracht opdat de straffen van verval van het recht tot sturen hun volle uitwerking zouden hebben.

De invoering van een verplicht rijbewijs voor elke bestuurder van een motorrijtuig, de intrekbaarheid van dit bewijs en de aan de rechter geboden mogelijkheid om de wederuitreiking ervan afhankelijk te stellen van het slagen voor de door hem voorgeschreven examens, zouden te dien opzichte doeltreffende maatregelen zijn.

**

Het ontwerp van wet, dat U wordt voorgelegd, doet geen afbreuk aan de bepalingen die het internationaal wegverkeer regelen en zullen de toepassing ervan vergemakkelijken. Bij artikel 21 van het Internationaal Verdrag nopens het wegverkeer te Genève ondertekend op 19 september 1949 en goedgekeurd door de wet van 1 april 1954, worden inderdaad de volgende regelen vastgesteld :

1° worden tot het internationaal verkeer tussen Verdragsluitende Staten toegelaten, de bestuurders van motorrijtuigen houders van een onder het gezag van een Verdragsluitende Staat uitgereikt nationaal rijbewijs, geldig voor de categorie van het gebruikte voertuig, en dit onder de in het Verdrag bepaalde voorwaarden; bij ontstentenis of in uitzonderlijke gevallen kan een internationaal rijbewijs worden vereist;

2° het nationaal of internationaal rijbewijs kan door een andere Verdragsluitende Staat worden ingetrokken in de gevallen voorzien bij de nationale wetgeving van deze Staat; de wederuitreiking ervan moet geschieden bij verstrijking van de termijn van intrekking of wanneer de bestuurder het grondgebied verlaat.

Door houder te zijn van het bij het ontwerp van wet ingevoerde Belgisch rijbewijs zullen onze landgenoten dus in principe het voordeel van de bepalingen van het Verdrag van Genève kunnen genieten, zonder ieder jaar en tegen betaling, een internationaal rijbewijs te moeten aanschaffen en hernieuwen.

Verder bepaalt het ontwerp van wet de modaliteiten van intrekking en van wederuitreiking van het rijbewijs. Behoudens andersluidende bepaling zijn bedoelde modaliteiten dezelfde voor het Belgisch nationaal rijbewijs, voor het buitenlands nationaal rijbewijs en voor het internationaal rijbewijs.

Ook zijn de in het ontwerp voorgeschreven strafbepalingen toepasselijk zowel op de nationale als op de internationale rijbewijzen.

Het ontwerp van wet streeft aldus een tweede doel na en wel de toepassing van de internationale regelen, inzake wegverkeer organiseren en 's lands wetgeving betreffende het rijbewijs hierop afstemmen.

**

Onderzoek van de artikelen.

Artikel 1.

Het ontwerp vult de wet van 1 augustus 1899 aan met een *artikel 1^{er}bis* waarbij het toepassingsgebied van de nieuwe bepalingen wordt omlijnd.

Tout en laissant intactes, comme il vient d'être dit, les règles applicables en circulation internationale, le *paragraphe 1* établit l'obligation de la détention d'un permis de conduire ou d'une licence d'apprentissage belge, pour la conduite de tout véhicule automoteur en circulation nationale.

Le terme « véhicule automoteur » est pris dans la seule acception qu'il peut avoir dans la loi du 1er août 1899, et désigne tout moyen de transport par terre pourvu d'un moteur à l'exception des véhicules sur rails.

Il englobe notamment les cyclomoteurs soit les bicyclettes pourvues d'un moteur auxiliaire d'une cylindrée n'excédant pas 50 cm³. De tels engins peuvent en effet atteindre une vitesse supérieure à 60 km./heure, et peuvent donc être assimilés à des motocyclettes plutôt qu'à des bicyclettes. Ils peuvent aussi devenir dangereux, particulièrement entre les mains de jeunes gens. Si donc le dernier alinéa du § 1er de l'article 1^{er bis} nouveau permet au Roi de dispenser les conducteurs de certains véhicules automoteurs de l'obligation du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage, pareille dispense ne profitera éventuellement en circulation nationale qu'aux conducteurs de véhicules dont les caractéristiques restent à déterminer par le Roi qui, par exemple, la limitera aux cyclomoteurs et autres véhicules ne pouvant, par construction, réaliser en palier une vitesse supérieure à un chiffre à fixer.

Le dernier alinéa du § 1er de l'article 1^{er bis} permettra également au Roi de dispenser de l'obligation nouvelle les conducteurs des véhicules militaires qui, déjà actuellement, sont pourvus de documents garantissant leurs aptitudes. Ces documents militaires échapperont aux dispositions prévues par le présent projet relativement aux permis de conduire et licences d'apprentissage.

Le contrôle du respect de la nouvelle obligation est assuré par la disposition du *paragraphe 2*.

* *

Article 2.

*Un nouvel article 1^{er ter} de la loi du 1er août 1899 fixe les modalités de mise en œuvre de l'obligation introduite par le nouvel article 1^{er bis}. Son *paragraphe 1* détermine les conditions dans lesquelles le permis de conduire belge sera délivré :*

1° souscription par le requérant d'une déclaration certifiant qu'il possède les connaissances et l'habileté nécessaires à la conduite des véhicules de la ou des catégories pour lesquelles le permis de conduire est demandé. Les connaissances et l'habileté visées sont celles qui sont déjà exigées actuellement par le code de la route et comprennent la connaissance des éléments techniques et pratiques indispensables pour la conduite des véhicules considérés;

2° souscription par le requérant d'une déclaration certifiant qu'il n'est pas déchu du droit de conduire les véhicules de la catégorie pour laquelle il sollicite un permis;

Zonder afbreuk te doen, zoals reeds gezegd, aan de regelen die van toepassing zijn inzake internationaal wegverkeer, vestigt *paragraaf 1* het principe van het verplicht bezit van een Belgisch rijbewijs of leervergunning voor het besturen van ieder motorrijtuig in nationaal verkeer.

Het woord « motorrijtuig » heeft de enige betekenis die het in de wet van 1 augustus 1899 kan hebben, en duidt elk middel van vervoer te land aan, spoorwegvoertuigen uitgezonderd.

Er dient ook door verstaan, namelijk de rijwielen met hulpmotor, d.w.z. de fietsen uitgerust met een hulpmotor met een cylinderinhoud van ten hoogste 50 cm³. Dergelijke toestellen kunnen inderdaad een snelheid van meer dan 60 km/h ontwikkelen en moeten dus eerder als motorrijwielen dan als rijwielen beschouwd. Zij kunnen ook gevvaarlijk worden, vooral in handen van jonge lieden. Indien krachtens het laatste lid van § 1 van het nieuwe artikel 1^{er bis}, de Koning de bestuurders van sommige motorrijtuigen dus kan vrijstellen van het rijbewijs of van de leervergunning zal deze vrijstelling eventueel in nationaal verkeer slechts ten goede komen aan de bestuurders van rijtuigen waarvan de kenmerken dienen vastgesteld door de Koning, die bedoelde maatregel, bij voorbeeld, zal beperken tot de rijwielen met hulpmotor en andere voertuigen die, wegens de aard van de bouw, op waterpassee baan geen snelheid kunnen ontwikkelen die hoger is dan een te bepalen cijfer.

Het laatste lid van § 1 van artikel 1^{er bis} zal het de Koning ook mogelijk daken van de nieuwe verplichting vrij te stellen de bestuurders van militaire rijtuigen die, reeds nu, houder zijn van documenten die hun geschiktheid waarborgen. Die militaire documenten zullen niet onderworpen zijn aan de bepalingen door dit ontwerp voorzien voor de rijbewijzen en de leervergunningen.

In de controle op de nakoming van de nieuwe verplichting wordt voorzien door het in *paragraaf 2* bepaalde.

* *

Artikel 2.

Een nieuw artikel 1^{er ter} van de wet van 1 augustus 1899 stelt de modaliteiten vast van de verwezenlijking van de verplichting ingevoerd door het nieuwe artikel 1^{er bis}. Paragraaf 1 stelt de voorwaarden vast waaronder het Belgisch rijbewijs wordt afgegeven.:

1° ondertekening door de verzoeker van een verklaring waarin bevestigd wordt dat hij de noodzakelijke kennis en vaardigheid bezit om de voertuigen van de categorie of categorieën, waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd, te besturen. Bedoelde kennis en vaardigheid zijn deze thans reeds vereist door de wegcode en omvatten de kennis van de technische en praktische elementen, onmisbaar voor het besturen van de beoogde voertuigen;

2° ondertekening door de verzoeker van een verklaring waarin bevestigd wordt dat hij niet vervallen is van het recht om de voertuigen te besturen van de categorie waarvoor hij een rijbewijs aanvraagt;

3e souscription d'une déclaration certifiant qu'il est exempt des défauts physiques et affections déterminés par le Roi.

Certains défauts physiques permettent encore aux personnes qui en sont atteintes (p. ex. les amputés) de conduire un véhicule moyennant l'adaptation des commandes et un apprentissage plus ou moins long. De même, il est des affections qui n'ont pas toujours une gravité telle qu'elles soient incompatibles avec la conduite d'un véhicule. Aussi, le projet permet-il au Roi de prévoir des cas où les personnes qui ne peuvent souscrire la déclaration requise, pourront subir un examen d'aptitude approprié afin de prouver que, malgré le défaut physique ou l'affection dont elles sont atteintes, elles sont néanmoins capables de conduire sans danger pour les autres usagers.

D'autre part, s'il s'agit d'un conducteur soumis aux dispositions réglementaires édictées par le Roi en matière de surveillance et de sélection médicales en exécution de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant révision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles (conducteur d'autobus, d'autocar, de taxi), c'est le certificat de sélection médicale exigé par ces dispositions qui doit être produit;

4e réussite d'un examen écrit portant sur la connaissance du Code de la Route, sauf si le requérant produit un certificat délivré par une école de conduite agréée dans les conditions déterminées par le Roi ou par une autorité publique désignée par Lui, attestant que l'intéressé a réussi un examen portant sur cette matière.

Cet examen sera organisé de manière à faciliter les réponses et à ne pas défavoriser les candidats qui ont peu de facilités de rédaction. Des questionnaires, portant sur une vingtaine de prescriptions réglementaires, seront remis aux candidats qui disposeront d'un temps restreint pour répondre par oui ou non. Des dessins, représentant diverses phases de circulation, montreront des infractions au Code de la route que le candidat devra découvrir et souligner.

La dispense prévue en faveur de ceux qui produiront un certificat d'une école de conduite ou d'une autorité publique réduira sensiblement le nombre d'examens à faire subir. Elle n'offre pas d'inconvénient étant donné que, seules pourront délivrer des attestations valables, les écoles de conduite agréées et les autorités publiques désignées par le Roi. On aura, au contraire, l'assurance que le candidat a reçu tant en pratique qu'en théorie, des connaissances conformes aux règles à appliquer;

5e réussite, en outre, d'un examen pratique, si le permis de conduire est demandé en vue de la conduite de véhicules affectés au transport rémunéré de personnes ou des véhicules lourds ou encombrants caractérisés par le Roi;

6e réussite, enfin, de l'examen visé à l'article 2-14 nouveau, explicité plus loin, et auquel seront désormais astreints tous les conducteurs belges qui auront

3e ondertekening van een verklaring waarin bevestigd wordt dat hij de door de Koning bepaalde lichaamsgebreken en aandoeningen niet vertoont.

Bepaalde lichaamsgebreken zijn voor de personen, die erdoor aangetast zijn (b.v. de geamputeerden), nog geen beletsel om een voertuig te besturen op voorwaarde dat de stuuririchting werd aangepast en zij een min of meer lange leertijd achter de rug hebben. Ook zijn er aandoeningen die niet steeds zo zwaar zijn dat zij een hinderpaal zouden vormen voor het besturen van een voertuig. Dienvolgens laat het ontwerp de Koning toe gevallen te voorzien waarin personen, die de vereiste verklaring niet kunnen ondertekenen, een aangepaste bekwaamheidsproef kunnen afleggen om te bewijzen dat zij, niettegenstaande het lichaamsgebrek of de aandoening waardoor ze aangetast zijn, toch in staat zijn te sturen zonder gevaar voor de overige weggebruikers.

Indien het dan een bestuurder geldt die valt onder de reglementsbeperkingen door de Koning uitgevaardigd inzake geneeskundig toezicht en geneeskundige schifting, ter uitvoering van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen (bestuurders van autobussen, van autocars, van taxi's), dient het door die beperkingen vereiste getuigschrift van geneeskundige schifting te worden voorgelegd;

4^e slagen voor een schriftelijk examen over de kennis van de wegecode, behalve indien de verzoeker een getuigschrift voorlegt dat is afgegeven door een in door de Koning te bepalen voorwaarden erkende rijschool of door een door Hem aan te wijzen overheidsorgaan waarin bevestigd wordt dat betrokken geslaagd is voor een examen over die stof.

Dit examen zal worden ingericht dat de antwoorden gemakkelijk kunnen gegeven worden en dat de kandidaten die weinig aanleg vertonen voor het opstellen, niet benadeeld worden. Vragenlijsten over een twintigtal reglementsvoorschriften zullen afgegeven worden aan de kandidaten, die over een beperkte tijd zullen beschikken om te antwoorden met ja of neen. Tekeningen met verschillende verkeersfasen zullen overtredingen van de wegecode omvatten die door de kandidaat moeten worden ontdekt en aangestipt.

De vrijstelling ten gunste van degenen, die een getuigschrift van een rijschool of van een overheidsorgaan voorleggen, zal het aantal af te leggen examens merkbaar doen verminderen. Zij zal geen bezwaar opleveren aangezien alleen de erkende rijscholen en de door de Koning aangewezen overheidsorganen geldige attesten kunnen afgeven. Men zal integendeel de zekerheid hebben dat de kandidaat zowel een praktische als een theoretische kennis heeft opgedaan, die met de toe te passen regels overeenstemt;

5^e bovendien slagen voor een praktisch examen, wanneer het rijbewijs gevraagd wordt voor het besturen van voertuigen gebezield voor het bezoldigd vervoer van personen of van zware of hinderlijke voertuigen waarvan de kenmerken door de Koning worden bepaald;

6e ten slotte met gunstig gevolg het in het nieuwe artikel 2-14, waarvan verder sprake, bedoeld onderzoek ondergaan hebben, waaraan in de toekomst alle

fait l'objet d'une déchéance, même s'ils ne sont pas encore titulaires d'un permis de conduire.

Le paragraphe 2 institue une mesure transitoire en vertu de laquelle les conducteurs ayant atteint l'âge de 21 ans seront dispensés de l'examen écrit et de l'examen pratique. Cette dispense se justifie par la nécessité de ne pas créer des rouages administratifs pléthoriques qui ne pourraient être évités si tous les conducteurs actuels devaient être soumis en un temps limité aux examens prévus.

Pour bénéficier de la dispense, les conducteurs devront introduire leur demande dans un certain délai à l'expiration duquel toute personne désirant obtenir un permis de conduire devra, quel que soit son âge, subir le ou les examens prévus.

Cette dispense ne vise cependant pas les conducteurs qui ne peuvent bénéficier d'un préjugé favorable en raison d'une déchéance du droit de conduire encourue antérieurement, sans qu'il s'indique cependant de remonter au-delà d'un délai de cinq ans pour des raisons à la fois psychologiques et pratiques.

On voit, par l'énumération des conditions et des cas de dispense que les candidats subiront le minimum de formalités, et que celles-ci seront conçues de la façon la plus pratique pour entraîner le moins de dépenses possibles tant pour les intéressés que pour l'administration.

Le système présente aussi des avantages au point de vue de l'intérêt général.

La déclaration à souscrire par tout candidat pour attester qu'il possède les connaissances et l'habileté nécessaires incitera les intéressés à acquérir ces capacités.

De plus, la preuve pourra être faite que le nouveau conducteur possède une connaissance suffisante du Code de la route.

D'autre part, l'exigence d'une déclaration par laquelle le requérant certifie être exempt des défauts physiques et affections déterminés par le Roi aura l'avantage, en attirant l'attention des intéressés sur ce point, d'écartier de la circulation un certain nombre de conducteurs, et, en tout cas, de mettre l'accent sur la responsabilité qui pèse sur ceux qui conduisent alors qu'ils sont atteints des défauts physiques et affections déclarés incompatibles avec la conduite d'un véhicule.

Le paragraphe 3 prévoit d'ailleurs l'obligation pour le titulaire d'un permis de conduire belge de le restituer, s'il cesse de présenter les aptitudes physiques requises pour la délivrance du permis.

Le paragraphe 4 est relatif à la licence d'apprentissage qui pourra tenir lieu de permis de conduire, en circulation nationale. Il s'agit d'un titre essentiellement temporaire, qui sera délivré aux candidats conducteurs, dans les conditions fixées par le Roi, afin de leur permettre d'acquérir les connaissances et l'habileté nécessaires à l'obtention d'un permis de conduire. Les conditions d'utilisation pourront disposer, entre

Belgische bestuurders die een verval opgelopen hebben zullen onderworpen zijn, zelfs zo zij nog geen houder van een rijbewijs zijn.

In *paragraaf 2* wordt een overgangsmaatregel ingevoerd krachtens welke de bestuurders, die de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, vrijgesteld zijn van het schriftelijk en van het praktisch examen. Die vrijstelling vindt haar rechtvaardiging in de noodzakelijkheid te voorkomen dat er een overladen administratief raderwerk ontstaat, wat niet zou kunnen vermeden worden indien al de huidige bestuurders in een beperkte tijd moesten onderworpen worden aan de voorgeschreven examens.

Om de vrijstelling te bekomen, moeten de bestuurders hun verzoek indienen binnen een bepaalde termijn, na verloop waarvan elke persoon, die een rijbewijs wenst te bekomen, ongeacht zijn leeftijd, het voorgeschreven examen of de voorgeschreven examens zal moeten afleggen.

Deze vrijstelling geldt echter niet voor de bestuurders die, wegens een vorig opgelopen verval tot sturen, van een gunstig vooroordeel niet mogen genieten, zonder dat het nochtans zou passen om psychologische en praktische redenen samen, verder terug te gaan dan een periode van vijf jaar.

Uit deze opsomming van de voorwaarden en van de gevallen van vrijstelling blijkt dat de kandidaten een minimum van formaliteiten zullen te vervullen hebben, en dat deze formaliteiten zo praktisch mogelijk zullen opgevat zijn om voor de belanghebbenden en voor de administratie zo weinig mogelijk kosten mede te brengen.

Dit stelsel biedt eveneens voordelen ten aanzien van het algemeen belang.

De door elke kandidaat te ondertekenen verklaring om te bevestigen dat hij de noodzakelijke kennis en vaardigheid bezit, zal de betrokkenen er toe aanzetten die te verwerven.

Bovendien zal het bewijs kunnen geleverd worden dat de nieuwe bestuurder een voldoende kennis van de wegcode heeft.

Verder zal het eisen van een verklaring waarin de verzoeker bevestigt dat hij de door de Koning bepaalde lichaamsgebreken en aandoeningen niet vertoont, door aldus de aandacht van de belanghebbenden op dit punt te vestigen, dit voordeel hebben dat een bepaald aantal bestuurders uit het verkeer verwijderd worden en dat, in elk geval, de nadruk wordt gelegd op de verantwoordelijkheid van hen die sturen alhoewel ze lichaamsgebreken of aandoeningen hebben waarvan geweten is dat ze een hinderpaal zijn om een voertuig te besturen.

Paragraaf 3 voorziet trouwens de verplichting voor de houder van een Belgisch rijbewijs het terug te geven indien hij niet meer de lichamelijke geschiktheid bezit die vereist is voor de afgifte van het rijbewijs.

Paragraaf 4 heeft betrekking op de leervergunning die in nationaal verkeer als rijbewijs zal kunnen dienen. Het geldt hier een hoofdzakelijk tijdelijk bewijs dat, onder de door de Koning te bepalen voorwaarden, zal worden uitgereikt aan de kandidaat-bestuurders om deze in staat te stellen de kennis en vaardigheid te verwerven die nodig zijn voor het bekomen van een rijbewijs. De gebruiksvoorwaarden kunnen onder

autres, que le titulaire d'une licence d'apprentissage ne pourra conduire un véhicule automoteur que s'il est accompagné d'un personne majeure, elle-même titulaire d'un permis de conduire.

Le paragraphe 5 charge le Roi, ou le Ministre délégué, de déterminer les modèles des permis de conduire et des licences d'apprentissage, les catégories de véhicules pour lesquelles ils sont valables ainsi que les règles relatives à la délivrance, à la validité, au renouvellement, au remplacement et à la restitution de ces documents.

Le modèle du permis national de conduire sera conforme à celui faisant l'objet de l'annexe 9 de la Convention sur la circulation routière de Genève.

D'autre part, pour des raisons évidentes, et comme il résulte déjà des dispositions qui précédent, un permis de conduire ou une licence d'apprentissage ne sera pas nécessairement valable pour la conduite de tout véhicule. Le projet de loi exige que le conducteur d'un véhicule automoteur soit titulaire et porteur d'un permis de conduire ou d'une licence d'apprentissage valable pour la catégorie de véhicules dont relève celui qu'il utilise. Les diverses catégories dans lesquelles il conviendra de ranger tous les véhicules pour lesquels des permis de conduire et des licences d'apprentissage sont exigés, seront fixées en tenant compte des catégories déjà établies par l'annexe 9 précitée de la Convention de Genève ainsi que des dispositions du présent projet.

La délivrance des permis et des licences d'apprentissages est enfin une opération complexe qui devra être fractionnée, comme ce fut le cas en matière d'immatriculation des véhicules. Les conducteurs devront être répartis en plusieurs groupes, en prenant par exemple pour base la date de naissance, et le projet permet au Roi, ou au Ministre délégué à cette fin de fixer un délai différent pour chacun des groupes.

Le paragraphe 6 charge en outre le Roi, ou le Ministre qu'il délègue à cette fin, d'établir le taux des redevances à percevoir pour couvrir, en tout ou en partie, les frais d'administration, de contrôle et de surveillance résultant de l'application des nouvelles dispositions légales ou réglementaires.

Le paragraphe 7 permet enfin au Roi ou au Ministre délégué de rendre les permis de conduire et les licences d'apprentissage belges obligatoires suivant une date précise pour chacun des groupes constitués en vue des opérations de délivrance de ces documents.

**

Article 3.

L'occasion d'une modification de la loi du 1er août 1899 est mise à profit pour rétablir la concordance entre les textes néerlandais et français de son article 2-2, tel qu'il a été modifié par la loi du 15 avril 1958.

**

Article 4.

Un nouvel article 2-14 de la loi du 1er août 1899 soumet tout conducteur déchu, à ses frais, à un examen médical, théorique, pratique et psychotechnique.

meer bepalen dat de houder van een leervergunning slechts een motorrijtuig mag besturen zo hij vergezeld is van een meerderjarig persoon, die zelf in het bezit is van een rijbewijs.

Paragraaf 5 belast de Koning of de gemachtigde Minister, met het bepalen van de modellen van de rijbewijzen en van de leervergunningen, van de categorieën van rijtuigen waarvoor zij geldig zijn alsook van de regels betreffende de afgifte, de geldigheid, de vernieuwing, de vervanging en de teruggevare van deze documenten.

Het nationaal rijbewijs zal overeenkomen met het model, bedoeld in bijlage 9 tot het Verdrag van Genève oopens het wegverkeer.

Anderzijds zal, om voor de hand liggende redenen en zoals reeds blijkt uit de voorafgaande bepalingen, een rijbewijs of leervergunning niet noodzakelijk geldig zijn voor het besturen van alle voertuigen. In het ontwerp van wet is vereist dat de bestuurder van een motorrijtuig houder en in het bezit moet zijn van een rijbewijs of leervergunning geldig voor de categorie waartoe het door hem gebezige voertuig behoort. De verschillende categorieën waaronder al de voertuigen, waarvoor de rijbewijzen of leervergunningen vereist zijn, dienen gerangschikt, zullen worden bepaald rekening gehouden met de categorieën reeds vastgesteld in voormelde bijlage 9 tot het Verdrag van Genève alsmede met de bepalingen vervat in dit ontwerp.

De afgifte van de rijbewijzen en van de leervergunningen is ten slotte een veelomvattende verrichting die trapsgewijze moet geschieden, zoals ook het geval was voor de inschrijving van de voertuigen. De bestuurders zullen in verschillende groepen moeten ingedeeld worden; hierbij kan bij voorbeeld de geboortedatum als uitgangspunt worden genomen. Krachtens het ontwerp kan de Koning, of de daartoe gemachtigde Minister, een verschillende termijn vaststellen voor elk van de groepen.

In paragraaf 6 wordt de Koning, of de Minister wie hij daartoe opdracht geeft, er bovendien mede belast het bedrag vast te stellen van de retributies, die dienen geïnd om de administratie-, controle- en toezichtskosten, welke uit de toepassing van de nieuwe wets- of reglementsbeperkingen voortvloeien, geheel of gedeeltelijk te dekken.

Paragraaf 7 laat ten slotte aan de Koning of aan de gemachtigde Minister toe, de Belgische rijbewijzen en leervergunningen verplichtend te maken op een welbepaalde datum voor elk van de groepen, die met het oog op de afgifte van deze bescheiden werden samengesteld.

**

Artikel 3.

Ter gelegenheid van de wijziging van de wet van 1 augustus 1899 wordt de overeenstemming hersteld tussen de Nederlandse en de Franse tekst van het artikel 2-2, zoals het gewijzigd werd bij de wet van 15 april 1958.

**

Artikel 4.

Een nieuw artikel 2-14 van de wet van 1 augustus 1899 onderwerpt elk bestuurder die een verval opgelopen heeft, op eigen kosten, aan een geneeskundig, theoretisch, praktisch en psychotechnisch onderzoek.

Toutefois, cet examen ne doit pas être subi par l'intéressé :

1° s'il en a été dispensé en tout ou en partie, par le juge;

2° si la déchéance a été prononcée pour incapacité physique et si l'intéressé a été relevé de cette déchéance, à sa requête, par application de l'article 2-8, § 3. Un tel relèvement de déchéance a lieu sous le contrôle des tribunaux et fournit donc des garanties suffisantes, ce qui n'est pas le cas lorsqu'une déchéance pour incapacité physique, prononcée à titre temporaire, prend automatiquement fin par la simple expiration d'un délai. Pour cette raison il paraît préférable de maintenir la proposition gouvernementale et de ne pas retenir l'observation du Conseil d'Etat selon laquelle pourrait être dispensée de l'examen toute personne qui a été déchue, même à titre temporaire, pour incapacité physique.

En outre, ne doit pas subir l'examen, le titulaire d'un permis de conduire étranger délivré conformément à la Convention de Genève. Il faut craindre en effet, d'ajouter à la Convention précités, qui paraît réservé à l'autorité qui délivre le permis, soit en l'espèce une autorité étrangère, le pouvoir de juger des aptitudes des conducteurs auxquels ce document est délivré.

* *

Article 5.

Un nouvel article 2-15 de la loi du 1er août 1899 prévoit qu'en cas de déchéance, le permis de conduire ou la licence d'apprentissage doit être présenté par le condamné au greffe de la juridiction qui a rendu la décision (§ 1er). Ceci s'applique tant aux permis de conduire nationaux, belges ou étrangers, qu'aux permis de conduire internationaux.

Mention de la déchéance prononcée est faite sur le document présenté (§ 2).

Après accomplissement de cette formalité, la licence d'apprentissage est renvoyée à l'autorité qui l'a délivrée (§ 3).

De même, le permis de conduire sera retenu au greffe à moins que la déchéance ne concerne pas toutes les catégories de véhicules pour lesquelles il a été délivré (§ 4).

Mention sera faite sur le permis de conduire de toute décision mettant fin à la déchéance ainsi que de la réussite de l'examen éventuellement imposé (§ 5).

Le permis de conduire retenu au greffe est éventuellement restitué. En ce qui concerne les permis étrangers, il convient de rappeler que conformément à l'article 21 de la Convention de Genève, ils doivent être restitués lorsque la déchéance prend fin ou au moment où le conducteur quitte le territoire, si son départ est antérieur à la fin de la déchéance (§ 6).

Enfin, à partir de l'entrée en vigueur de la loi, toutes les déchéances seront mentionnées également sur les documents à délivrer ultérieurement, même lorsqu'elles ont cessé leurs effets, sauf réhabilitation ou amnistie (§ 7).

Dit onderzoek moet echter niet door de betrokken ondergaan worden :

1° indien hij er door de rechter geheel of gedeeltelijk van werd vrijgesteld;

2° indien het verval werd uitgesproken wegens lichamelijke ongeschiktheid en de betrokken op eigen verzoek, bij toepassing van artikel 2-8, § 3, van dit verval werd ontheven. Dergelijke ontheffing gebeurt onder toezicht van de rechtbanken en biedt dus voldoende waarborgen, wat niet het geval is wanneer een verval wegens lichamelijke ongeschiktheid, uitgesproken voor een beperkte duur, automatisch ten einde loopt door het eenvoudig verstrijken van een termijn. Om deze reden schijnt het verkeerslijkt het voorstel van de Regering te behouden en niet de opmerking van de Raad van State te weerhouden, volgens dewelke iedere persoon, zelfs tijdelijk vervallen wegens lichamelijke ongeschiktheid van het onderzoek zou vrijgesteld worden.

Moet bovendien dergelijk examen niet ondergaan, de houder van een overeenkomstig het Verdrag van Genève afgeleverd buitenlands rijbewijs. Het zou inderdaad niet geschikt zijn nog meer toe te voegen aan voormeld Verdrag, dat de macht om te oordelen over de geschiktheid van de bestuurder, aan wie het rijbewijs wordt afgeleverd schijnt voor te behouden aan de Overheid die het bewijs aflevert, in casu aan een vreemde Overheid.

* *

Artikel 5.

Een nieuw artikel 2-15 van de wet van 1 augustus 1899 bepaalt dat in geval van vervallenverklaring de veroordeelde het rijbewijs of de leervergunning moet inleveren ter griffie van het gerecht dat de beslissing heeft gewezen (§ 1). Dit geldt zowel voor de Belgische of buitenlandse rijbewijzen als voor de internationale rijbewijzen.

De vervallenverklaring wordt vermeld op het overlegd bescheid (§ 2).

Nadat deze formaliteit vervuld is, wordt de leervergunning teruggezonden aan de overheid die ze heeft afgegeven (§ 3).

Ook wordt het rijbewijs op de griffie ingehouden tenzij de vervallenverklaring niet uitgesproken werd voor al de categorieën van voertuigen waarvoor het afgeleverd werd (§ 4).

Vermelding zal aangebracht worden op het rijbewijs van iedere beslissing die een einde stelt aan het verval alsmede van het gunstig gevolg van het evenueel opgelegd onderzoek (§ 5).

Het rijbewijs, ingehouden op de griffie, wordt evenueel teruggegeven. Wat de buitenlandse rijbewijzen betreft, dient eraan herinnerd dat krachtens artikel 24 van het Verdrag van Genève bedoelde bewijzen moeten worden teruggegeven wanneer het verval eindigt of wanneer de bestuurder het grondgebied verlaat ingeval zijn vertrek plaats heeft voór het einde van het verval (§ 6).

Ten slotte zullen alle vervallen vanaf de inwerkingtreding van deze wet ook op de in de toekomst af te geven documenten vermeld worden, zelfs wanneer zij niet meer van kracht zijn, behoudens eerherstel of amnestie (§ 7).

Les dispositions de l'article 2-15 sont évidemment de nature à faciliter le contrôle sur les routes du fait que le conducteur déchu du droit de conduire sera dépossédé de son permis de conduire ou de sa licence d'apprentissage, ou tout au moins que le permis en sa possession fera clairement mention de la déchéance encourue.

D'autre part, le fait d'être porteur d'un document dont il peut être dépossédé en cas de déchéance du droit de conduire, la possibilité d'être soumis à un examen et le maintien sur le permis des déchéances encourees antérieurement sont de nature à produire un effet salutaire sur le comportement du conducteur. Cette menace peut être considérée comme étant plus efficace que les examens organisés dans beaucoup de pays, préalablement à la délivrance du permis.

Au point de vue de l'organisation administrative, des dépenses à en résulter, comme aussi des sujétions à imposer aux candidats, les dispositions prévues peuvent être considérées comme servant au mieux l'intérêt général.

Article 6.

**

L'article 2-16 de la loi du 1er août 1899 est modifié pour donner au parquet le pouvoir de retirer les permis de conduire nationaux et internationaux de même que les licences d'apprentissage, au moment de l'infraction ou immédiatement après celle-ci, dans les cas les plus graves (conducteur en état d'ivresse ou déchu du droit de conduire, accident ayant causé un homicide ou des blessures graves, délit de fuite). Ce pouvoir se superpose ainsi au droit que possède actuellement le parquet, de même que le personnel de la gendarmerie et de la police, d'interdire pendant deux heures la conduite d'un véhicule à celui qui présente des signes d'intoxication alcoolique (article 2-3).

Le retrait immédiat du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage permettra d'écartier les conducteurs dangereux de la circulation, en attendant la décision judiciaire, et est de nature à inciter les conducteurs au respect des règlements.

Compte tenu de la stricte organisation des parquets et aussi de la complication et des pertes de temps qui résulteraient d'un recours devant les tribunaux offert à celui qui s'est vu retirer immédiatement un permis de conduire ou une licence d'apprentissage, il a paru plus raisonnable, en attendant la décision judiciaire sur le fond, de permettre aux autorités qui ont ordonné le retrait immédiat des documents de les restituer, d'office ou à la requête des titulaires.

Article 7.

**

Un nouvel article 2-17 de la loi du 1er août 1899 contient les dispositions sanctionnant les infractions en matière de permis de conduire et de licence d'apprentissage, combinées avec l'article 2-15 actuel de la loi de 1899 punissant celui qui conduit en dépit de la déchéance prononcée contre lui.

De bepalingen van artikel 2-15 kunnen uiteraard de controle op de wegen vergemakkelijken doordat aan de bestuurder die vervallen verklaard is van het recht tot sturen, zijn rijbewijs of zijn leervergunning ontnomen werd of althans het rijbewijs in zijn bezit duidelijk melding zal maken van de opgelopen vervallenverklaring.

Het feit dat de bestuurder in het bezit is van een bescheid dat hem in geval van verval van het recht tot sturen kan worden afgenoem, de mogelijkheid dat hij aan een onderzoek kan onderworpen zijn en het behoud op zijn rijbewijs van de vroegere opgelopen vervallenverklaringen kunnen bovendien een heilzame invloed uitoefenen op zijn gedrag. Deze bedreiging kan beschouwd worden als doeltreffender dan de examens die in vele landen voor de afgifte van het rijbewijs ingericht worden.

Op het stuk van de administratieve organisatie, van de eruit voortvloeiende uitgaven, zowel als van de aan de kandidaten op te leggen verplichtingen, kunnen de voorziene bepalingen geacht worden het best het algemeen belang te dienen.

**

Artikel 6.

Het artikel 2-16 van de wet van 1 augustus 1899 wordt gewijzigd om aan het parket de macht te verlenen om de nationale en internationale rijbewijzen alsmede de leervergunningen in te trekken op het ogenblik van het misdrijf of onmiddellijk daarna, in de meest ernstige gevallen (bestuurder in dronken toestand of vervallen van het recht tot sturen, ongeval dat doodt of ernstige verwondingen heeft veroorzaakt, vluchtmisdrijf). Deze macht komt aldus te staan boven het recht dat reeds het parket, alsmede het personeel van de rijkswacht en van de politie bezit om gedurende twee uren het besturen van een voertuig te verbieden aan degene die tekenen van intoxicatie door alcohol vertoont (artikel 2-3).

De onmiddellijke intrekking van het rijbewijs of de leervergunning zal ertoe bijdragen de gevarenlijke bestuurders, in afwachting dat er een rechterlijke beslissing getroffen wordt, uit het verkeer te verwijderen en zal trouwens de bestuurders tot het nakomen van de reglementen aanzetten.

Rekening houdend met de strenge organisatie der parketten en eveneens met de verwikkeling en met het tijdverlies die zouden voortvloeien uit een verhaal voor de rechthanden dat zou toegelaten worden aan degene wier rijbewijs of leervergunning onmiddellijk ingetrokken werd, scheen het redelijker, in afwachting van een rechterlijke beslissing ten gronde, aan de overheden, die de onmiddellijke intrekking van de documenten bevolen hebben, toe te laten deze ambtshalve of op verzoek van de houders terug te geven.

**

Artikel 7.

Een nieuw artikel 2-17 van de wet van 1 augustus 1899 bevat de bepalingen die straf stellen op de overtredingen inzake rijbewijs en leervergunning, gepaard met het huidig artikel 2-15 van de wet van 1899 dat degene bestraft die stuurt in weerwil van het tegen hem uitgesproken verval.

Les mêmes peines — huit jours à six mois et 500 francs à 2.000 francs — sont rendues applicables à :

1° celui qui conduit en dépit de la déchéance prononcée contre lui;

2° celui qui conduit sans être titulaire du permis ou de la licence exigé;

3° celui qui conduit avant d'avoir réussi l'examen prévu à l'article 2-14;

4° celui qui conduit alors que son permis ou sa licence lui a été retiré en application de l'article 2-16;

5° celui qui a fait une fausse déclaration pour obtenir un permis ou une licence;

6° celui qui a négligé de restituer son permis ou sa licence;

7° celui qui utilise une licence dans des conditions autres que celles prévues.

Dans les cas visés aux 2° à 7°, la faculté est donnée au juge de prononcer une déchéance du droit de conduire, soit à titre définitif, soit pour une durée de quinze jours au moins et deux ans au plus.

Dans l'hypothèse visée au 1° qui est la plus grave, la déchéance conserve le caractère obligatoire qu'elle a dans l'article 2-15 actuel (§ 1°).

De plus, les documents détenus irrégulièrement sont saisis et confisqués.

Des peines moindres, celles de l'article 2-1, sont prévues en cas d'infractions mineures (§ 2).

Est puni de ces peines, le conducteur qui, en dehors des hypothèses prévues ci-dessus, conduit un véhicule sans être porteur du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage, celui qui, frappé d'une déchéance du droit de conduire, omet de présenter ou de faire parvenir le document sur lequel la déchéance doit être mentionnée et celui qui omet de remettre son permis de conduire ou sa licence d'apprentissage, en cas de retrait décidé par le parquet, sur l'invitation qui lui en est faite.

**

Article 8.

Un article 2-18 nouveau, inséré dans la loi du 1er août 1899, reprend l'article 2-16 actuel de la loi de 1899, en le complétant par une disposition frappant toute personne qui a confié un véhicule automoteur à une personne non munie du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage nécessaire pour la conduite d'un tel véhicule.

**

Articles 9 et 10.

Ces articles modifient l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 sur l'ivresse et la loi du 1er juillet 1956 sur l'assurance automobile obligatoire, conformément à la suggestion du Conseil d'Etat. Toutes les déchéances du

Dezelfde straffen — acht dagen tot zes maanden en 500 frank tot 2.000 frank — worden toepasselijk verklaard op :

1° degene die stuurt in weerwil van het tegen hem uitgesproken verval;

2° degene die stuurt zonderhouder te zijn van het vereiste rijbewijs of de vereiste leervergunning;

3° degene die stuurt vooraleer de proef, bedoeld in artikel 2-14, met gunstig gevolg te hebben ondergaan;

4° degene die stuurt terwijl zijn rijbewijs of zijn vergunning hem bij toepassing van artikel 2-16 werd afgenomen;

5° degene die een valse verklaring afgelegd heeft om een rijbewijs of leervergunning te bekomen;

6° degene die nagelaten heeft zijn rijbewijs of zijn leervergunning terug te geven;

7° degene die een leervergunning in andere dan de voorziene voorwaarden bezigt.

Voor de gevallen, bedoeld onder 2° tot 7°, wordt aan de rechter de bevoegdheid verleend om het verval van het recht tot sturen ofwel voorgoed ofwel voor een duur van ten minste vijftien dagen en ten hoogste twee jaar uit te spreken.

In het onder 1° bedoeld geval, dat het zwaarste is, blijft de vervallenverklaring verplicht zoals in het huidig artikel 2-15 (§ 1).

Bovendien worden de onregelmatig bevonden documenten in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Lichtere straffen, die bepaald zijn in artikel 2-1, worden voorgescreven bij kleinere overtredingen (§ 2).

Met die straffen wordt gestraft de bestuurder die, buiten de hiervoren vermelde gevallen, een voertuig bestuurt zonder het rijbewijs of de leervergunning bij zich te hebben, hij die, nadat hij verval van het recht tot sturen opgelopen heeft, nalaat het bescheid, waarop het verval moet worden vermeld, in te leveren of te doen toekomen en hij die, na de uitnodiging die hem daartoe bezorgd is, nalaat zijn rijbewijs of zijn leervergunning in te leveren wanneer de intrekking ervan door het parket bevolen is.

**

Artikel 8.

Een nieuw artikel 2-18, ingevoegd in de wet van 1 augustus 1899, neemt het huidig artikel 2-16 van de wet van 1899 over, en vult het aan met een bepaling op grond waarvan elke persoon, die een motorrijtuig toevertrouwt aan een persoon die niet voorzien is van een voor het besturen van een dergelijk voertuig nodig rijbewijs of leervergunning, strafbaar is.

**

Artikelen 9 en 10.

Deze artikelen wijzigen de besluitwet van 14 november 1939 op de dronkenschap en de wet van 1 juli 1956 op de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen overeenkomstig het advies van de Raad

droit de conduire seront ainsi désormais régies par les dispositions de la loi du 1er août 1899 telles qu'elles sont modifiées par le présent projet.

* * *

Article 11.

Le projet permettra enfin une *coordination* des dispositions légales relatives à la police de la circulation routière.

* * *

Telle est l'économie du projet.

Ses dispositions confèrent au permis de conduire une valeur préventive autant que répressive. Conçues dans le but de garantir avec le maximum d'efficacité les conditions d'aptitude des conducteurs, elles tendent à réaliser une organisation administrative aussi simple et aussi réduite que possible.

Le Ministre de la Justice,

P. VERMEYLEN.

Le Ministre des Communications, | De Minister van Verkeerswezen,

A. BERTRAND.

van State. Ieder verval tot sturen zal voortaan beheerst worden door de bepalingen van de wet van 1 augustus 1899, gewijzigd door dit ontwerp.

* * *

Artikel 11.

Het ontwerp zal ten slotte een *coördinatie* van de wetsbepalingen betreffende de politie van het wegverkeer mogelijk maken.

* * *

Dit is het opzet van de bepalingen van het ontwerp.

Dank zij deze bepalingen zal het rijbewijs ertoe bijdragen zowel de misdrijven te voorkomen als te bestraffen. Zij zijn zo opgevat dat zij de bekwaamheid van de bestuurder zo doelmatig mogelijk waarborgen; zij willen tevens een zo eenvoudig en zo heperkt mogelijk administratief apparaat tot stand brengen.

De Minister van Justitie,

Projet de loi relatif au permis de conduire des conducteurs de véhicules automoteurs, et modifiant la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse et la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

Ontwerp van wet betreffende het rijbewijs voor bestuurders van motorrijtuigen en tot wijziging van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap en de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

**BAUDOUIN,
ROI DES BELGES,**

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice et de Notre Ministre des Communications,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Justice et Notre Ministre des Communications sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Un article 1^{er/bis}, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, modifiée par les lois des 16 décembre 1935, 20 décembre 1957 et 15 avril 1958 :

« Article 1^{er/bis}. — § 1er. Nul ne peut conduire, sur une voie publique, un véhicule automoteur s'il n'est titulaire et porteur : d'un permis de conduire ou d'une licence d'apprentissage délivrés en Belgique conformément à la présente loi, ou d'un permis de conduire étranger, soit national soit international, dans les conditions fixées par les dispositions applicables en matière de circulation routière internationale. Le permis de conduire ou la licence d'apprentissage doivent être valables pour la catégorie à laquelle appartient le véhicule.

Le Roi peut, aux conditions qu'il détermine, dispenser de cette obligation les conducteurs de certains véhicules automoteurs.

§ 2. Le conducteur est tenu de présenter le permis de conduire ou la licence d'apprentissage à toute réquisition d'un fonctionnaire ou agent qualifié pour surveiller l'exécution de la présente loi et des règlements pris en vertu de celle-ci ».

ART. 2.

Un article 1^{er/ter}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

**BOUDEWIJN,
KONING DER BELGEN,**

*Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.*

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie en van Onze Minister van Verkeerswezen,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Verkeerswezen zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL ÉÉN.

In de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, gewijzigd bij de wetten van 16 december 1935, 20 december 1957 en 15 april 1958, wordt een artikel 1bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 1bis. — § 1. Niemand mag, op een openbare weg, een motorrijtuig besturen, tenzij hij houder is van, en tevens bij zich heeft : een rijbewijs of een leervergunning overeenkomstig deze wet in België afgegeven, of een buitenlands nationaal of internationaal rijbewijs onder de voorwaarden vastgesteld door de bepalingen die inzake internationaal wegverkeer van toepassing zijn.

Het rijbewijs of de leervergunning moeten geldig zijn voor de categorie waartoe het rijtuig behoort.

De Koning mag, onder de voorwaarden welke hij stelt, de bestuurders van bepaalde motorrijtuigen van deze verplichting vrijstellen.

§ 2. De bestuurder is gehouden het rijbewijs of de leervergunning te vertonen op iedere vordering van een ambtenaar of een beambte bevoegd verklaard om overtreding van deze wet en van de krachtens deze wet uitgevaardigde reglementen, vast te stellen ».

ART. 2.

In dezelfde wet wordt een artikel 1ter ingevoegd, luidend als volgt :

« Article 1er/ter. — § 1er. Le permis de conduire belge est délivré aux conditions suivantes :

1e le requérant doit sousscrire une déclaration certifiant qu'il possède les connaissances et l'habileté nécessaires à la conduite des véhicules de chaque catégorie pour laquelle le permis de conduire est demandé;

2e le requérant doit sousscrire une déclaration certifiant qu'il n'est pas frappé d'une déchéance du droit de conduire les véhicules de la catégorie pour laquelle le permis de conduire est demandé;

3e le requérant doit sousscrire une déclaration certifiant qu'il est exempt des défauts physiques et affections déterminés par le Roi.

Toutefois, dans les cas prévus par le Roi, cette déclaration est remplacée par un certificat attestant la réussite d'un examen organisé par lui.

S'il s'agit d'un conducteur soumis aux dispositions réglementaires édictées par le Roi en matière de surveillance et de sélection médicales en exécution de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant révision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles, le requérant doit produire le certificat de sélection médicale requis par ces dispositions;

4e le requérant doit avoir réussi un examen écrit organisé par le Roi, portant sur la connaissance du code de la route.

Est exempté de cet examen, le requérant qui produit un certificat délivré par une école de conduite agréée dans les conditions déterminées par le Roi ou par une autorité publique désignée par lui, et attestant que l'intéressé a réussi un examen portant sur cette matière;

5e le requérant doit avoir réussi un examen pratique organisé par le Roi, si le permis de conduire est demandé en vue de la conduite :

a) de véhicules affectés aux services visés à l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 précité, y compris les transports définis à l'article 2, alinéa 2, 1e et 2e, et les locations de voitures déterminées à l'article 23, alinéa 2, du même arrêté-loi;

b) de véhicules ou de trains de véhicules, lourds ou encombrants, dont les caractéristiques sont déterminées par le Roi.

6e le requérant doit avoir satisfait à l'examen à subir éventuellement en vertu de l'article 2-14, pour la conduite d'un véhicule de la catégorie pour laquelle le permis de conduire est demandé.

§ 2. Sont, à titre transitoire, dispensées des examens prévus au § 1er, 4e et 5e les personnes âgées de plus de 21 ans à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, qui introduisent leur demande dans les délais et dans les formes prévus par le Roi ou par le Ministre

« Artikel 1ter. — § 1. Het Belgisch rijbewijs wordt onder de volgende voorwaarden afgegeven :

1e de verzoeker moet een verklaring ondertekenen, waarin bevestigd wordt dat hij de kennis en vaardigheid bezit die nodig zijn voor het besturen van rijtuigen van elke categorie, waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd;

2^e de verzoeker moet een verklaring ondertekenen, waarin bevestigd wordt dat hij niet vervallen is van het recht om de rijtuigen te besturen van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd;

3^e de verzoeker moet een verklaring ondertekenen, waarin bevestigd wordt dat hij niet lijdt aan een van de door de Koning bepaalde lichaamsgebreken en kwalen.

In de door de Koning bepaalde gevallen echter wordt deze verklaring vervangen door een getuigschrift, waarin bevestigd wordt dat de betrokkenen met gunstig gevolg een door hem in te richten onderzoek heeft ondergaan.

Betreft het een bestuurder, die valt onder de reglementsbeperkingen welke de Koning inzake geneeskundig toezicht en geneeskundige schifting heeft uitgevaardigd ter uitvoering van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen, dan moet de verzoeker het bij die beperkingen vereiste getuigschrift van geneeskundige schifting overleggen;

4^e de verzoeker moet geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten schriftelijk examen over de kennis van het verkeersreglement.

Van dit examen is vrijgesteld de verzoeker die een getuigschrift overlegt, afgegeven door een onder door de Koning te bepalen voorwaarden erkende rijschool of een door hem aan te wijzen overheidsorgaan, waarin wordt bevestigd dat de betrokken geslaagd is voor een examen over die stof;

5^e de verzoeker moet geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten praktisch examen, indien het rijbewijs wordt aangevraagd met het oog op het besturen van :

a) rijtuigen welke gebruikt worden voor de diensten bedoeld in voornoemde besluitwet van 30 december 1946, daarin begrepen de vervoerdiensten bepaald onder artikel 2, tweede lid, 1^e en 2^e, en het huren van auto's bedoeld in artikel 23, tweede lid, van dezelfde besluitwet

b) zware of hinderlijke rijtuigen of slepen, waarvan de kenmerken door de Koning bepaald worden;

6^e de verzoeker moet met gunstig gevolg het onderzoek ondergaan hebben, hem eventueel opgelegd krachtens artikel 2-14 voor het besturen van een rijtuig van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd.

§ 2. Bij wijze van overgangsmaatregel worden van de in § 1, 4e en 5e bedoelde examens vrijgesteld, de personen die op de dag waarop deze wet in werking treedt, meer dan 21 jaar oud zijn en hun aanvraag indienen binnen de termijnen en in de vormen bepaald

ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin.

Pour bénéficier de cette dispense, ces personnes doivent souscrire une déclaration certifiant qu'elles n'ont pas été déchues du droit de conduire dans les cinq années précédant l'entrée en vigueur de la présente loi, quelle que soit la durée de cette déchéance.

§ 3. Le titulaire d'un permis de conduire belge doit restituer ce document à l'autorité qui l'a délivré :

1° s'il est atteint d'un des défauts physiques ou affections déterminés par le Roi conformément à l'article 1er *ter*, § 1er, 3°;

2° s'il est soumis et a cessé de satisfaire aux dispositions réglementaires édictées par le Roi en matière de surveillance et de sélection médicales en exécution de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant révision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles.

Cette formalité doit être accomplie dans un délai de quatre jours suivant la date à laquelle le titulaire a connaissance du défaut physique ou de l'affection, ou dans les quatre jours du retrait du certificat de sélection médicale; les samedis, dimanches et jours fériés légaux ne sont pas compris dans ces délais.

Le permis de conduire restitué par application du 1er ci-dessus est remis au titulaire qui, dans les cas prévus par le Roi, a réussi un examen organisé par lui.

§ 4. La licence d'apprentissage est délivrée, utilisée et restituée à l'autorité, dans les conditions déterminées par le Roi.

§ 5. Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, fixe les modèles du permis de conduire et de la licence d'apprentissage belges, les catégories de véhicules pour lesquelles ils sont délivrés ainsi que les prescriptions relatives à leur délivrance, leur validité, leur renouvellement, leur remplacement et leur restitution.

§ 6. Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, fixe le taux des redevances à percevoir au profit de l'Etat ou des organismes agréés, pour couvrir, en tout ou en partie, les frais d'administration, de contrôle et de surveillance résultant de l'application du présent article et des dispositions réglementaires prises en vertu de celui-ci.

§ 7. Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, fixe les modalités suivant lesquelles le permis de conduire et la licence d'apprentissage belges deviennent obligatoires ».

door de Koning of door de daartoe gemachtigde Minister tot wiens bevoegdheid het wegverkeer behoort.

Om van die vrijstelling te kunnen genieten moeten deze personen een verklaring ondertekenen waarin bevestigd wordt dat *zij* niet van het recht tot sturen vervallen zijn verklaard in de loop van de vijf jaar vóór de inwerkingtreding van deze wet, ongeacht de duur van dat verval.

§ 3. De houder van een Belgisch rijbewijs moet dit stuk teruggeven aan het overhedsorgaan dat het afgegeven heeft, wanneer :

1° hij lijdt aan een van de door de Koning, overeenkomstig artikel 1er, § 1, 3°, bepaalde lichaamsgebreken of kwalen;

2° hij onderworpen is en niet meer voldoet aan de reglementsbeperkingen welke de Koning inzake geneeskundig toezicht en geneeskundige schifting heeft uitgevaardigd ter uitvoering van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen.

Die formaliteit moet vervuld worden binnen vier dagen na de dag waarop de houder kennis krijgt van het lichaamsgebrek of van de kwaal, of binnen vier dagen na de intrekking van het getuigschrift van geneeskundige schifting; de zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen zijn in deze termijnen niet begrepen.

Het rijbewijs, teruggegeven bij toepassing van 1° hierboven, wordt terug overhandigd aan de houder die, in de door de Koning bepaalde gevallen, met gunstig gevolg een door hem in te richten onderzoek heeft ondergaan.

§ 4. De leervergunning wordt afgegeven, gebezigt en aan het overhedsorgaan teruggegeven, onder de door de Koning te bepalen voorwaarden.

§ 5. De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt de modellen van het Belgisch rijbewijs en van de Belgische leervergunning, de categorieën van rijtuigen waarvoor zij afgegeven worden, alsook de voorschriften betreffende de afgifte, de geldigheid, de vernieuwing, de vervanging en de teruggeven ervan.

§ 6. De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt het tarief van de ten hante van de Staat of van de erkende instellingen te heffen retributies voor gehele of gedeeltelijke dekking van de bestuurs-, controle- en toezichtskosten, welke de toepassing van dit artikel of van de op grond daarvan uitgevaardigde reglementsbeperkingen medebrengt.

§ 7. De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt de nadere regelen volgens welke het Belgisch rijbewijs en de Belgische leervergunning verplicht worden ».

ART. 3.

La version néerlandaise de l'article 2-2, alinéa 1er, de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacée par la version suivante :

« Elke bestuurder van een voertuig die, wetend dat dit voertuig oorzaak van, dan wel aanleiding tot een ongeval is geweest, de vlucht neemt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken, wordt, zelfs wanneer het ongeval niet aan zijn schuld is te wijten, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee maanden, en met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank, of met één van die straffen alleen ».

ART. 4.

L'article 2-14 de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 2-14. — Quiconque est frappé d'une déchéance du droit de conduire ne peut, lorsque cette déchéance a pris fin, conduire un véhicule automoteur de l'une des catégories visées à la décision de déchéance, qu'à la condition d'avoir satisfait à un examen théorique et pratique, médical et psychotechnique, à moins qu'il n'en ait été dispensé, en tout ou en partie, par le juge, ou qu'il ne s'agisse d'une déchéance pour incapacité physique dont il a été relevé en vertu de l'article 2-8, § 3.

Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, arrête l'organisation et les modalités de cet examen, et fixe le taux des redevances à percevoir au profit de l'Etat ou des organismes agréés pour en couvrir les frais.

La disposition du présent article n'est pas applicable au titulaire d'un permis de conduire étranger ».

ART. 5.

L'article 2-15 de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 2-15. — § 1er. Quiconque est frappé d'une déchéance du droit de conduire est tenu de présenter ou de faire parvenir au greffier de la juridiction qui a rendu la décision : le permis de conduire ou la licence d'apprentissage, en cas de déchéance portant sur le droit de conduire un véhicule automoteur pour la conduite duquel un de ces documents a été délivré; la carte d'identité prévue par l'arrêté du Régent du 1er mars 1950 ou le titre qui en tient lieu, dans les autres cas.

Cette formalité doit être accomplie dans un délai de quatre jours suivant la date de l'avertissement donné au condamné par le ministère public conformément au § 4 de l'article 2-7 ou, en cas de déchéance prononcée pour incapacité physique, dans le quatre jours du prononcé de la décision, si celle-ci est contradictoire, ou de sa signification si elle a été rendue par défaut, nonobstant tout recours; les samedis,

ART. 3.

De Nederlandse tekst van artikel 2-2, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende tekst vervangen :

« Elke bestuurder van een voertuig die, wetend dat dit voertuig oorzaak van, dan wel aanleiding tot een ongeval is geweest, de vlucht neemt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken, wordt, zelfs wanneer het ongeval niet aan zijn schuld is te wijten, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee maanden, en met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank, of met één van die straffen alleen ».

ART. 4.

Artikel 2-14 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 2-14. — Al wie verval van het recht tot sturen heeft opgelopen mag, wanneer het verval geëindigd is, een motorrijtuig van een der categorieën waarop de beslissing van vervallenverklaring slaat, slechts besturen mits hij met gunstig gevolg een theoretisch en praktisch, geneeskundig en psychotechnisch onderzoek heeft ondergaan, tenzij hij er geheel of gedeeltelijk door de rechter van vrijgesteld zou zijn of tenzij het een verval wegens lichamelijke ongeschiktheid betreft waarvan hij de opheffing heeft gekomen krachtens artikel 2-8, § 3.

De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt de organisatie en de nadere regelen van dit onderzoek en stelt het tarief van de ten bate van de Staat of van de erkende instellingen te heffen retributies om de kosten ervan te dekken.

De bepaling van dit artikel is niet van toepassing op de houder van een buitenlands rijbewijs ».

ART. 5.

Artikel 2-15 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 2-15. — § 1. Al wie verval van het recht tot sturen heeft opgelopen, is gehouden aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken, voor te leggen of te doen toekomen : het rijbewijs of de leervergunning, wanneer het gaat om verval van het recht tot het besturen van een motorrijtuig waarvoor één van deze stukken werd aangegeven; de identiteitskaart voorgeschreven bij het besluit van de Regent van 1 maart 1950 of het als zodanig geldend bewijs, in de andere gevallen.

Die formaliteit moet vervuld worden binnen vier dagen na de dag waarop het openbaar ministerie de kennisgeving aan de veroordeelde heeft gedaan overeenkomstig § 4 van artikel 2-7 of, in geval van verval uitgesproken wegens lichamelijke ongeschiktheid, binnen vier dagen na de uitspraak van de beslissing wanneer deze op tegenspraak is gewezen, of na de betrekking wanneer zij bij verstek is gewezen,

dimanches et jours fériés légaux ne sont pas compris dans ces délais.

§ 2. Mention est faite, sur le document présenté, de la décision judiciaire prononçant la déchéance du droit de conduire, de la durée de celle-ci ainsi que de l'examen à subir en vertu de l'article 2-14.

§ 3. La licence d'apprentissage est renvoyée par le greffier à l'autorité qui l'a délivrée.

§ 4. Le permis de conduire est conservé au greffe si la déchéance concerne toutes les catégories de véhicules pour lesquelles il a été délivré.

§ 5. Mention est faite par le greffier, sur le permis de conduire, la carte d'identité ou le titre qui en tient lieu, selon le cas, de toute décision mettant définitivement fin à la déchéance ainsi que la réussite de l'examen subi en vertu de l'article 2-14.

§ 6. Le permis de conduire est restitué par le greffier :

1° lorsque la déchéance a pris fin, si le titulaire a réussi l'examen prévu à l'article 2-14, à moins qu'il en ait été dispensé ou qu'il n'y soit pas soumis;

2° lorsque le titulaire d'un permis étranger quitte le territoire.

§ 7. Les mentions portées en vertu du présent article le sont également sur tout document à délivrer ultérieurement, sauf en cas de réhabilitation ou d'amnistie ».

ART. 6.

L'article 2-16 de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 2-16. — § 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 2-15, le permis de conduire ou la licence d'apprentissage peut être retiré immédiatement :

1° si le conducteur est manifestement ivre ou donne des signes apparents d'intoxication alcoolique;

2° si le conducteur a pris la fuite pour échapper aux constatations;

3° si l'accident de roulage, apparemment imputable à la faute grave du conducteur, a entraîné pour autrui des blessures graves ou la mort;

4° si le conducteur est déchu du droit de conduire un véhicule automoteur de la catégorie du véhicule qu'il utilise.

Le retrait immédiat est ordonné soit par le procureur du Roi, soit par l'officier du ministère public près le tribunal de police, lorsque l'infraction est de la

ondanks alle verhaal; de zaterdagen, de zondagen en wettelijke feestdagen zijn in deze termijnen niet begrepen.

§ 2. Op het ingeleverde stuk wordt melding gemaakt van de rechterlijke beslissing waarbij het verval van het recht tot sturen wordt uitgesproken, van de duur ervan, alsmede van het krachtens artikel 2-14 te ondergane onderzoek.

§ 3. De leervergunning wordt door de griffier teruggezonden aan het overheidsorgaan dat ze heeft afgegeven.

§ 4. Het rijbewijs wordt op de griffie gehouden wanneer het verval alle categorieën van rijtuigen betreft waarvoor het afgegeven is.

§ 5. Naargelang van het geval vermeldt de griffier op het rijbewijs, de identiteitskaart of op het als zodanig geldende bewijs, elke beslissing waarbij definitief een einde wordt gesteld aan het verval alsook het gunstig verloop van het onderzoek dat ondergaan is krachtens artikel 2-14.

§ 6. Het rijbewijs wordt door de griffier teruggegeven :

1° wanneer het verval geëindigd is, indien de houder het in artikel 2-14 bedoelde onderzoek met gunstig gevolg heeft ondergaan, tenzij hij ervan vrijgesteld was of er niet aan onderworpen is;

2° wanneer de houder van een buitenlands rijbewijs het grondgebied verlaat.

§ 7. De meldingen aangebracht krachtens dit artikel worden eveneens vermeld op elk later af te geven stuk, behalve in geval van eerherstel of amnestie ».

ART. 6.

Artikel 2-16 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 2-16. — § 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 2-15 kan het rijbewijs of de leervergunning onmiddellijk ingetrokken worden :

1° indien de bestuurder kennelijk dronken is of duidelijke tekenen van intoxicatie door alcohol vertoont;

2° indien de bestuurder de vlucht heeft genomen om zich aan de vaststellingen te onttrekken;

3° indien het verkeersongeval, klaarblijkelijk aan de zware fout van de bestuurder te wijten, aan een ander ernstige verwondingen of de dood heeft veroorzaakt;

4° indien de bestuurder vervallen is verklaard van het recht tot het besturen van een motorrijtuig uit de categorie van het rijtuig dat hij gebruikt.

Het onmiddellijk intrekken wordt bevolen, hetzij door de procureur des Konings, hetzij door de ambtenaar van het openbaar ministerie bij de politierecht-

compétence de ce dernier et que le procureur du Roi ne procède pas à une information ou ne requiert pas instruction en vertu de l'alinéa 1er de l'article 138 du Code d'instruction criminelle, soit par l'auditeur militaire lorsque l'infraction est de la compétence du conseil de guerre. Il ne peut toutefois être ordonné que par le procureur général près la cour d'appel ou par l'auditeur général près la cour militaire lorsque les faits sont de la compétence d'une de ces cours.

Le conducteur est tenu de remettre son permis de conduire ou sa licence d'apprentissage sur l'invitation qui lui en est faite par la police ou la gendarmerie, sur réquisition de l'officier du ministère public qui a ordonné le retrait. A défaut, celui-ci peut ordonner la saisie du document.

§ 2. Le permis de conduire et la licence d'apprentissage peuvent être restituées par l'officier du ministère public qui en a ordonné le retrait, soit d'office, soit à la requête du conducteur.

Ils sont restitués lorsque le juge ne prononce pas la déchéance du droit de conduire ou lorsque le titulaire d'un permis de conduire étranger quitte le territoire.

§ 3. Si le juge prononce la déchéance du droit de conduire, le permis de conduire ou la licence d'apprentissage sont remis au greffe pour qu'il soit procédé conformément à l'article 2-15, §§ 2 à 6.

Si la déchéance du droit de conduire est prononcée à titre temporaire, le temps pendant lequel le permis de conduire ou la licence d'apprentissage ont été retirés par application du § 1er, 1°, 2° et 3°, est imputé sur la durée de la déchéance, déduction faite des périodes de détention subies pendant ce temps par le condamné ».

ART. 7.

Un article 2-17, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi, modifiée notamment par la loi du 15 avril 1958 :

« Article 2-17. — § 1er. Est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 500 francs à 2.000 francs ou d'une de ces peines seulement, quiconque :

1° conduit un véhicule, un aéronef ou une monture en dépit de la déchéance prononcée contre lui;

2° conduit un véhicule automoteur sans être titulaire du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule;

3° conduit un véhicule automoteur de la catégorie visée dans la décision de déchéance, sans avoir réussi l'examen prévu à l'article 2-14;

4° conduit un véhicule automoteur alors que le permis de conduire ou la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule lui a été retiré par application de l'article 2-16;

bank, wanneer het misdrijf onder de bevoegdheid van de politierechbank valt en de procureur des Konings geen opsporingsonderzoek instelt of geen gerechtelijk onderzoek vordert krachtens het eerste lid van artikel 138 van het Wetboek van strafvordering, hetzij door de krijgsauditeur wanneer het misdrijf onder de bevoegdheid van de krijgsraad valt. Onmiddellijke intrekking kan echter alleen door de procureur-generaal bij het hof van beroep of door de auditeur-generaal bij het krijgshof worden gelast indien de feiten tot de bevoegdheid van één dezer hoven behoren.

De bestuurder is er toe gehouden zijn rijbewijs of zijn leervergunning terug te geven op het verzoek van de politie of van de rijkswacht, na vordering van de ambtenaar van het openbaar ministerie die de intrekking heeft bevolen. Bij ontstentenis mag deze ambtenaar het in beslag nemen van het document bevelen.

§ 2. Het rijbewijs en de leervergunning mogen door de ambtenaar van het openbaar ministerie, die de intrekking ervan heeft bevolen, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de bestuurder, worden teruggegeven.

Ze worden teruggegeven indien de rechter geen verval van het recht tot sturen uitspreekt of wanneer de houder van een buitenlands rijbewijs het grondgebied verlaat.

§ 3. Indien de rechter het verval van het recht tot sturen uitspreekt, wordt het rijbewijs of de leervergunning ter griffie ingeleverd opdat er zou worden gehandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 2-15, §§ 2 tot 6.

Indien tijdelijk verval van het recht tot sturen wordt uitgesproken, wordt de tijd gedurende welke het rijbewijs of de leervergunning, met toepassing van § 1, 1°, 2° en 3°, werd ingetrokken, behalve de perioden van hechtenis door de veroordeelde ondergaan gedurende die tijd, aangerekend op de duur van het verval ».

ART. 7.

In dezelfde wet, onder meer gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt een artikel 2-17 ingevoegd luidend als volgt :

« Artikel 2-17. — § 1. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 500 frank tot 2.000 frank, of met één van die straffen alleen, wordt gestraft al wie :

1° een voertuig of een luchtschip bestuurt of een rijdier geleidt, spijts het tegen hem uitgesproken verval;

2° een motorrijtuig bestuurt zonder houder te zijn van het rijbewijs of van de leervergunning, vereist voor het besturen van dit rijtuig;

3° een motorrijtuig bestuurt van de categorie bedoeld in de beslissing tot vervallenverklaring zonder het bij artikel 2-14 voorgeschreven onderzoek met gunstig gevolg te hebben ondergaan;

4° een motorrijtuig bestuurt terwijl het rijbewijs of de leervergunning vereist voor het besturen van dit rijtuig, hem met toepassing van artikel 2-16 is ontnomen;

5° a fait une fausse déclaration en vue d'obtenir un permis de conduire ou une licence d'apprentissage;

6° n'a pas restitué un permis de conduire ou une licence d'apprentissage, dans les cas et conditions fixés par l'article 1^{er}ter, § 3 ou par les arrêtés pris en exécution de l'article 1^{er}ter, § 4;

7° a commis une infraction aux conditions d'utilisation de la licence d'apprentissage déterminées conformément à l'article 1^{er}ter, § 4.

Dans les cas prévus aux 2°, 3°, 4°, 5°, 6° et 7°, le juge peut, en outre, prononcer une déchéance, soit à titre définitif, soit à titre temporaire, pour une durée de quinze jours au moins et de deux ans au plus. Il doit prononcer cette déchéance dans le cas prévu au 1°.

Dans les cas prévus aux 5° et 6°, les documents obtenus ou non restitués sont saisis et la confiscation en est prononcée en cas de condamnation.

§ 2. Est puni d'un emprisonnement d'un jour à un mois et d'une amende de 10 francs à 500 francs, ou d'une de ces peines seulement, quiconque :

1° en dehors des cas prévus au § 1er, conduit un véhicule automoteur sans être porteur du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule;

2° commet une infraction aux dispositions de l'article 2-15, § 1er, ou de l'article 2-16, § 1er, dernier alinéa.

En cas de circonstances atténuantes, l'amende peut être réduite, sans qu'elle puisse être inférieure à 1 franc.

Les peines sont doublées s'il y a récidive dans l'année à dater d'un jugement antérieur portant condamnation et coulé en force de chose jugée ».

ART. 8.

Un article 2-18, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi, modifiée notamment par la loi du 15 avril 1958 :

« Article 2-18. — Toute personne qui, sciemment, a confié un véhicule, un aéronef ou une monture à une personne déchue du droit de conduire est punie d'une amende de 100 francs à 1.000 francs.

Est punie de la même peine, toute personne qui, sciemment, a confié un véhicule automoteur à une personne non munie du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule.

Le juge peut, en outre, prononcer l'immobilisation temporaire du véhicule si celui-ci est la propriété de l'auteur de l'infraction visée à l'alinéa 1er ou 2 ou s'il est à sa disposition exclusive pour un terme au moins égal à la durée de l'immobilisation, lorsque la déchéance du droit de conduire est prononcée contre le conducteur en application de l'article 2-17, § 1er, alinéa 2.

La durée de l'immobilisation ne peut excéder celle de la déchéance.

5° een valse verklaring heeft afgelegd om de afgifte van een rijbewijs of een leervergunning te bekomen;

6° een rijbewijs of een leervergunning niet teruggegeven heeft, in de gevallen en onder de voorwaarden vastgesteld in artikel 1ter, § 3, of in de ter uitvoering van artikel 1ter, § 4, genomen besluiten;

7° de overeenkomstig artikel 1ter, § 4, bepaalde gebruiksvoorwaarden van de leervergunning overtreedt.

In de gevallen bedoeld onder 2°, 3°, 4°, 5°, 6° en 7°, kan de rechter bovendien het verval uitspreken, hetzij voorgoed, hetzij tijdelijk voor een duur van ten minste vijftien dagen en ten hoogste twee jaar. In het geval onder 1° moet hij dit verval uitspreken.

In de gevallen bedoeld onder 5° en 6° worden de verkregen of niet teruggeven documenten in beslag genomen en de verbeurdverklaring ervan wordt in geval van veroordeling uitgesproken.

§ 2. Met gevangenisstraf van één dag tot één maand en met geldboete van 10 frank tot 500 frank, of met één van die straffen alleen, wordt gestraft al wie :

1° buiten de in § 1 bedoelde gevallen motorrijtuig bestuurt, zonder het rijbewijs of de leervergunning vereist voor het besturen van dit rijtuig bij zich te hebben;

2° het bepaalde in artikel 2-15, § 1, of in artikel 2-16, § 1, laatste lid, overtreedt.

In geval van verzachtende omstandigheden kan de geldboete verminderd worden, zonder dat ze echter minder dan 1 frank mag bedragen.

De straffen worden verdubbeld bij herhaling binnen het jaar te rekenen van de dag waarop een vorig in kracht van gewijsde gegaan vonnis van veroordeling werd uitgesproken ».

ART. 8.

In dezelfde wet, onder meer gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt een artikel 2-18 ingevoegd luidend als volgt :

« Artikel 2-18. — Elke persoon die wetens een voertuig, een luchtschip of een rijdier toevertrouwt aan een persoon die van het recht tot sturen vervallen is verklaard, wordt gestraft met geldboete van 100 frank tot 1.000 frank.

Met dezelfde straf wordt gestraft elke persoon die wetens een motorrijtuig toevertrouwt aan een persoon, die niet voorzien is van het rijbewijs of van de leervergunning vereist voor het besturen van dit rijtuig.

Bovendien kan de rechter de tijdelijke oplegging van het voertuig uitspreken indien dit eigendom is van de dader van het in het eerste of het tweede lid bedoeld misdrijf, of uitsluitend te zijner beschikking staat voor een termijn die ten minste gelijk is aan de duur van de oplegging, wanneer verval van het recht tot sturen ten laste van de bestuurder met toepassing van artikel 2-17, § 1, tweede lid, werd uitgesproken.

Oplegging mag voor geen langere duur dan die van het verval worden uitgesproken.

Le juge peut prononcer la confiscation du véhicule si celui-ci est la propriété de l'auteur de l'infraction visée à l'alinéa 1er ou 2, lorsque la déchéance du droit de conduire est prononcée contre le conducteur, en application de l'article 2-17, § 1er, alinéa 2, soit à titre définitif, soit pour un terme de six mois au moins.

Les dispositions de l'article 2-12, §§ 3 et 4, sont applicables en cas d'immobilisation temporaire ou de confiscation ».

ART. 9.

L'article 10, alinéa 3, de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse, modifié par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Les dispositions relatives à la déchéance du droit de conduire contenues dans la législation sur la police de la circulation routière sont applicables à la déchéance du droit de conduire prévue ci-dessus ».

ART. 10.

L'article 18, § 3, alinéa 2, de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs est remplacé par la disposition suivante :

« Les dispositions relatives à la déchéance du droit de conduire contenues dans la législation sur la police de la circulation routière sont applicables à la déchéance du droit de conduire prévue ci-dessus ».

ART. 11.

Le Roi est autorisé à coordonner les dispositions de la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage avec les modifications expresses ou implicites que cette loi a ou aura subies au moment où la coordination sera réalisée.

A cette fin, il peut :

1° modifier l'ordre et la numérotation des articles et les grouper en sections et chapitres;

2° modifier les références contenues dans les dispositions à coordonner en vue de les mettre en concordance avec la numérotation nouvelle;

3° modifier la rédaction en vue d'assurer une terminologie uniforme.

La coordination portera l'intitulé :

« Loi relative à la police de la circulation routière ».

Donné à Bruxelles, le 27 décembre 1962.

De rechter kan verbeurdverklaring van het voertuig bevelen indien dit eigendom is van de dader van het in het eerste of in het tweede lid van dit artikel bedoelde misdrijf, wanneer verval van het recht tot sturen ten laste van de bestuurder met toepassing van artikel 2-17, § 1, tweede lid, hetzij voorgoed, hetzij voor een termijn van ten minste zes maanden werd uitgesproken.

De bepalingen van artikel 2-12, §§ 3 en 4, zijn van toepassing in geval van tijdelijke oplegging of van verbeurdverklaring ».

ART. 9.

Artikel 10, derde lid, van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De bepalingen die in de wetgeving op de politie over het wegverkeer het verval van het recht tot sturen betreffen, zijn toepasselijk op het hierboven beschreven verval van het recht tot sturen ».

ART. 10.

Artikel 18, § 3, tweede lid, van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De bepalingen die in de wetgeving op de politie over het wegverkeer het verval van het recht tot sturen betreffen, zijn toepasselijk op het hierboven beschreven verval van het recht tot sturen ».

ART. 11.

De Koning kan de bepalingen van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer coördineren met de uitdrukkelijke of stilzwijgende wijzigingen welke in deze wet zijn of zullen zijn aangebracht op het ogenblik waarop die coördinatie geschiedt.

Daartoe kan hij :

1° de volgorde en nummering der artikelen wijzigen en ze in afdelingen en hoofdstukken groeperen;

2° de wijzigingen, die voorkomen in de te coördineren bepalingen, wijzigen ten einde ze met de nieuwe nummering te doen overeenstemmen;

3° met het oog op eenheid in de terminologie de redactie wijzigen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen :

« Wet betreffende de politie over het wegverkeer ».

Gegeven te Brussel, 27 december 1962.

BAUDOUIN.

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,

Van Koningswege :
De Minister van Justitie,

P. VERMEYLEN.

Le Ministre des Communications, | De Minister van Verkeerswezen,

A. BERTRAND.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Communications, le 12 avril 1962, d'une demande d'avis sur un projet de loi « relatif » au permis de conduire des conducteurs de véhicules automoteurs », a donné le 20 juin 1962 l'avis suivant :

Le projet actuel, à la différence de la loi du 1er juillet 1956, ne donne pas la définition des « véhicules automoteurs »; il semble toutefois indiqué de reprendre la même définition.

D'autre part, sont compris parmi les véhicules automoteurs, des véhicules tels que les véhicules militaires et agricoles. A cet égard, il résulte des explications du fonctionnaire délégué qu'il serait nécessaire de permettre au Roi de dispenser les conducteurs de ces véhicules, ou de certains de ces véhicules, de l'obligation du permis de conduire.

Si telle est l'intention du Gouvernement, l'alinéa 2 du § 1er devrait être rédigé comme suit :

« Le Roi peut, aux conditions qu'il détermine, dispenser de cette obligation, les conducteurs de certains véhicules automoteurs ».

**

A l'article 1^{erbis}, § 4, il faut entendre, selon les explications du fonctionnaire délégué, par « conducteurs » non les personnes qui conduisent actuellement un véhicule, mais toutes personnes âgées de plus de 21 ans.

Pour éviter toute équivoque, le texte devrait être rédigé comme suit :

« Sont, à titre transitoire, dispensées des examens prévus au § 1er, 3e, et au § 2 les personnes âgées de plus de 21 ans à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, qui introduisent leur demande dans les délais et dans les formes prévus par le Roi ou par le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin.

Ne peuvent bénéficier de cette dispense, les conducteurs qui ont été déchus... (la suite comme au projet)... ».

A l'article 2-14 nouveau, inséré par l'article 2 du projet, le § 5 est incomplet en ce qui concerne les déchéances pour incapacité physique.

L'article 2-8 de la loi du 1er août 1899 prévoit, en effet, en cas d'incapacité physique, une déchéance temporaire et une déchéance définitive. En vertu du § 3 de cet article, celui qui a été déchu du droit de conduire pour cause d'incapacité physique peut, après deux ans, demander à être relevé de la déchéance si son incapacité a pris fin.

Tel qu'il est rédigé, le projet ne dispense de l'examen que les personnes qui ont demandé à être relevées de la déchéance conformément au § 3, c'est-à-dire celles qui ont été déchues définitivement ou pour une période supérieure à deux ans; il ne dispense pas de cet examen les personnes qui ont été déchues pour une période inférieure à deux ans.

Si l'intention du Gouvernement est de dispenser de l'examen, lorsque la déchéance prend fin, toute personne qui a été déchue pour incapacité physique, l'alinéa 1er devrait être modifié en conséquence.

Au même article, § 6, les mots « retenu au greffe ou présenté par l'intéressé » alourdissent inutilement le texte. Ils pourraient être omis.

Les mots « passée en force de chose jugée » sont inutiles puisque la juridiction qui statue sur la demande d'être relevé de la déchéance prononcée pour cause d'incapacité physique, statue sans appel (article 2-8, § 3). Ils doivent être omis.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 12e april 1962 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « betreffende het rijbewijs van de bestuurders van motorrijtuigen », heeft de 20^e juni 1962 het volgend advies gegeven :

In tegenstelling tot de wet van 1 juli 1956, geeft het onderhavige ontwerp geen definitie van « motorrijtuigen »; het lijkt nochtans geraden dezelfde definitie over te nemen.

Anderzijds worden tot de motorrijtuigen ook gerekend : militaire en landbouwvoertuigen. In dit opzicht blijkt uit de verklaringen van de gemachtigde ambtenaar, dat aan de Koning machtiging zou moeten worden verleend om de bestuurders van die voertuigen of van sommige daarvan, te ontslaan van de verplichting een rijbewijs te bezitten.

Mocht de Regering het zo bedoelen, dan dient het tweede lid van § 1 te worden gelezen als volgt :

« De Koning kan, onder de voorwaarden welke hij bepaalt, de bestuurders van sommige motorrijtuigen van die verplichting ontslaan ».

**

Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, moeten in artikel 1bis, § 4, onder bestuurders » niet worden verstaan zij die thans een voertuig besturen, maar alle personen die meer dan 21 jaar oud zijn.

Om ieder misverstand te voorkomen, leze men de tekst als volgt :

« Bij wijze van overgangsmaatregel worden van de in § 1, 3^e, en in § 2 bedoelde examens vrijgesteld, de personen die op de dag waarop deze wet in werking treedt, meer dan 21 jaar oud zijn en hun aanvraag indienen binnen de termijnen en in de vormen bepaald door de Koning of door de daartoe gemachtigde Minister tot wiens bevoegdheid het wegverkeer behoort.

Voor deze vrijstelling komen niet in aanmerking bestuurders die van het recht tot sturen vervallen zijn verklaard in de loop van de vijf jaar vóór de inwerkingtreding van deze wet, ongeacht de duur van dat verval ».

In het nieuwe artikel 2-14, ingevoegd door artikel 2 van het ontwerp, is § 5 onvolledig wat betreft het verval wegens lichamelijke ongeschiktheid.

Artikel 2-8 van de wet van 1 augustus 1899 bepaalt immers dat de bestuurders in geval van lichamelijke ongeschiktheid tijdelijk of definitief vervallen kunnen worden verklaard. Krachtens § 3 van dat artikel kan hij die wegens lichamelijke ongeschiktheid van het recht tot sturen vervallen is verklaard, na twee jaar om opheffing van het verval verzoeken indien aan zijn ongeschiktheid een einde is gekomen.

Zoals het is gesteld, ontslaat het ontwerp van het examen alleen degenen die overeenkomstig § 3 om opheffing van het verval hebben verzocht, met andere woorden degenen die voor goed of voor meer dan twee jaar vervallen zijn verklaard. Het ontslaat daarvan niet degenen die voor minder dan twee jaar vervallen zijn verklaard.

Bedoelt de Regering, na afloop van de vervalperiode, iedereen die wegens lichamelijke ongeschiktheid vervallen is verklaard, van het examen te ontslaan, dan zou het eerste lid in die zin moeten worden gewijzigd.

In hetzelfde artikel, § 6, is de tekst nodeeloos verzuwd door de woorden « ingehouden ter griffie of door betrokkenne voorgelegd ». Zij kunnen vervallen.

De woorden « in kracht van gewijsde gegane » zijn overbodig, want tegen de gerechtelijke uitspraak over het verzoek tot opheffing van het wegens lichamelijke ongeschiktheid opgelopen verval, staat geen hoger beroep open (artikel 2-8, § 3). Zij dienen te vervallen.

**

La déchéance du droit de conduire est prévue par d'autres lois que la loi du 1er août 1899 :

L'article 10, alinéas 2 et 3, de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse, modifié par la loi du 15 avril 1958, dispose :

« Il (le juge) peut en outre, en cas d'infraction à l'article 3, prononcer la déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef ou une monture soit à titre définitif, soit pour une durée de huit jours au moins et de deux ans au plus.

Les articles 2-7, § 4 et 2-9 à 2-16 de la loi du 1er août 1899 sont applicables à la déchéance du droit de conduire prévue ci-dessus ».

L'article 18, § 3, de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, dispose :

« Dans le cas prévu au § 1er du présent article, les tribunaux peuvent en outre prononcer la déchéance à temps ou à perpétuité du droit de conduire un véhicule automoteur.

Quiconque, en dépit de la déchéance prononcée contre lui, conduit un véhicule automoteur est puni d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 500 francs à 2.000 francs ou d'une de ces peines seulement; en outre, la durée de la déchéance encourue sera doublée. Le juge peut, dans ce cas, prononcer la confiscation temporaire ou définitive du véhicule s'il est la propriété de l'auteur de l'infraction ou de celui qui, sciemment, l'a confié à une personne déchue du droit de le conduire ».

Selon les explications du fonctionnaire délégué, l'intention du Gouvernement, dans les dispositions du projet relatives à la déchéance du droit de conduire, est d'unifier le régime des déchéances. Il paraît, dans ce cas, souhaitable de modifier les dispositions précitées en y insérant une disposition faisant référence aux dispositions de la loi nouvelle.

Il suffirait de remplacer l'alinéa 3 de l'article 10 de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 et l'alinéa 2 du paragraphe 3 de l'article 18 de la loi du 1er juillet 1956 par une disposition ainsi libellée :

« Les dispositions relatives à la déchéance du droit de conduire contenues dans la législation sur la police de la circulation routière sont applicables à la déchéance du droit de conduire prévue ci-dessus ».

En conséquence, l'intitulé du projet devrait être complété comme suit :

« Projet de loi relatif au permis de conduire des conducteurs de véhicules automoteurs, modifiant la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse et la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs ».

Le projet n'appelle en outre que des observations de forme qui ne nécessitent pas de commentaires et qui ressortent du texte proposé ci-après.

Het verval van het recht tot sturen wordt ook door andere wetten dan die van 1 augustus 1899 opgelegd.

Artikel 10, tweede en derde lid, van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beveiliging van de dronkenschap, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, bepaalt :

« Bovendien kan hij (de rechter) bij overtreding van artikel 3 van het verval van het recht tot het besturen van een voertuig of luchtschip, of tot het geleiden van een rijdier uitspreken, hetzij voorgoed, hetzij voor een duur van ten minste acht dagen en ten hoogste twee jaar.

Op het hierboven bedoelde verval van het recht tot sturen zijn de artikelen 2-7, § 4, en 2-9 tot 2-16 van de wet van 1 augustus 1899 van toepassing ».

Artikel 18, § 3, van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen bepaalt :

« In het geval bepaald in § 1 van dit artikel kunnen de rechtbanken boven dien de schuldige voor een tijd of voor het leven vervallen verklaren van het recht om een motorrijtuig te besturen.

Hij die, ondanks de tegen hem uitgesproken vervallenverklaring, een motorrijtuig bestuurt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van vijfhonderd frank tot tweeduizend frank, of met een van die straffen alleen; boven dien wordt de duur van de opeilopen vervallenverklaring verdubbeld. De rechter kan, in dit geval, de tijdelijke of definitieve verbeurdverklaring van het rijtuig uitspreken, indien dit eigendom is van de dader van het misdrijf of van hem die het wetens heeft toevertrouwd aan een persoon die vervallen is van het recht om het te besturen ».

Volgens de gemachtigde ambtenaar, bedoelt de Regering met de bepalingen van het ontwerp betreffende het verval van het recht tot sturen, eenheid te brengen in de regeling van de vervallenverklaring. In dat geval lijkt het wenselijk, de reeds genoemde bepalingen te wijzigen door invoeging van een bepaling die naar de voorzieningen van de nieuwe wet verwijst.

Het ware voldoende, het derde lid van artikel 10 van de besluitwet van 14 november 1939 en het tweede lid van paragraaf 3 van artikel 18 van de wet van 1 juli 1956 door een als volgt luidende bepaling te vervangen :

« Voor het hiervorenbedoelde verval van het recht tot sturen gelden de bepalingen betreffende het verval van het recht tot sturen uit de wetgeving op de politie van het wegverkeer ».

Het opschrift van het ontwerp vulle men derhalve aan als volgt :

« Ontwerp van wet betreffende het rijbewijs voor bestuurders van motorrijtuigen, tot wijziging van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beveiliging van de dronkenschap en de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen ».

Voor het overige zijn nog alleen over de vorm van het ontwerp opmerkingen te maken, die geen commentaar behoeven en blijken uit de hierna voorgestelde tekst.

Projet de loi relatif au permis de conduire des conducteurs de véhicules automoteurs, modifiant la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse et la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

BAUDOUIN,
Roi des Belges,

A tous, présent et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice et de Notre Ministre des Communications,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÈTONS :

Notre Ministre de la Justice et Notre Ministre des Communications sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Un article 1^{erbis}, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, modifiée par les lois des 16 décembre 1935, 20 décembre 1957 et 15 avril 1958 :

« Article 1^{erbis}. § 1er. — Nul ne peut conduire, sur une voie publique, un véhicule automoteur s'il n'est titulaire et porteur : d'un permis de conduire ou d'une licence d'apprentissage délivrés en Belgique conformément à la présente loi, ou d'un permis de conduire étranger, soit national soit international, délivré dans les conditions fixées par les dispositions applicables en matière de circulation routière internationale.

Le permis de conduire ou la licence d'apprentissage doivent être valables pour la catégorie à laquelle appartient le véhicule.

Le Roi peut, aux conditions qu'il détermine, dispenser de cette obligation les conducteurs de certains véhicules automoteurs.

§ 2. Le conducteur est tenu de présenter le permis de conduire ou la licence d'apprentissage à toute réquisition d'un agent qualifié par le règlement général sur la police de la circulation routière pour la constatation des infractions audit règlement ».

ART. 2.

Un article 1^{erter}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Article 1^{erter}. — Le permis de conduire belge est délivré aux conditions suivantes :

§ 1er.

1° que le requérant possède les connaissances et l'habileté nécessaires à la conduite des véhicules de chaque catégorie pour laquelle le permis de conduire est demandé, et qu'il ne soit pas frappé de la déchéance du droit de conduire ces véhicules; la justification de la réalisation de cette condition est apportée par une déclaration du requérant;

2° que le requérant soit exempt des défauts physiques et affections déterminés par le Roi; la justification de la réalisation de cette condition est apportée par une déclaration du requérant.

Ontwerp van wet betreffende het rijbewijs voor bestuurders van motorrijtuigen, tot wijziging van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beveiliging van de dronkenschap en de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

BOUDEWIJN,
Koning der Belgen,

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie en van Onze Minister van Verkeerswezen,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Verkeerswezen zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL ÉÉN.

In de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het wegverkeer, gewijzigd bij de wetten van 16 december 1935, 20 december 1957 en 15 april 1958, wordt een artikel 1bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 1bis. § 1. — Niemand mag, op een openbare weg, een motorrijtuig besturen, tenzij hijhouder is van, en tevens bij zich heeft : een rijbewijs of een leervergunning overeenkomstig deze wet in België afgegeven, of een buitenlands national of internationaal rijbewijs, dat afgegeven is onder de voorwaarden vastgesteld door de bepalingen die inzake internationaal wegverkeer van toepassing zijn.

Het rijbewijs of de leervergunning moet geldig zijn voor de categorie waartoe het rijtuig behoort.

De Koning mag, onder de voorwaarden welke hij stelt, de bestuurders van bepaalde motorrijtuigen van deze verplichting vrijstellen.

§ 2. De bestuurder is gehouden het rijbewijs of de leervergunning te vertonen op iedere vordering van een agent die door het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer bevoegd verklaard is om overtreding van dat reglement vast te stellen ».

ART. 2.

In dezelfde wet wordt een artikel 1ter ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 1ter. — Het Belgisch rijbewijs wordt onder de volgende voorwaarden afgegeven :

§ 1.

1° de verzoeker moet de kennis en vaardigheid bezitten die nodig zijn voor het besturen van rijtuigen van elke categorie, waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd, en mag geen verval van het recht om die rijtuigen te besturen, hebben opgelopen. Het bewijs dat aan die voorwaarde is voldaan, wordt door een verklaring van de verzoeker geleverd;

2° de verzoeker mag niet lijden aan een van de door de Koning bepaalde lichaamsgebreken en kwalen; het bewijs dat aan die voorwaarde is voldaan, wordt door een verklaring van de verzoeker geleverd.

Toutefois, dans les cas prévus par le Roi, cette déclaration est remplacée par un certificat attestant la réussite d'un examen organisé par lui.

S'il s'agit d'un conducteur soumis aux dispositions réglementaires édictées par le Roi en matière de surveillance et de sélection médicales en exécution de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant révision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles, le requérant doit produire le certificat de sélection médicale requis par ces dispositions;

3e que le requérant ait réussi un examen écrit organisé par le Roi, portant sur la connaissance du code de la route.

Est exempté de cet examen, le requérant qui produit un certificat délivré par une école de conduite agréée dans les conditions déterminées par le Roi ou par une autorité publique désignée par lui, et attestant que l'intéressé a réussi un examen portant sur cette matière.

§ 2. Le requérant doit, en outre, réussir un examen pratique organisé par le Roi, si le permis de conduire est demandé en vue de la conduite :

1° de véhicules affectés aux services visés à l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 précité, y compris les transports définis à l'article 2, alinéa 2, 1° et 2°, et les locations de voitures déterminées à l'article 23, alinéa 2, du même arrêté-loi;

2° de véhicules ou de trains de véhicules, lourds ou encombrants, dont les caractéristiques sont déterminées par le Roi.

§ 3. Sont, à titre transitoire, dispensées des examens prévus au § 1°, 3°, et au § 2, les personnes âgées de plus de 21 ans à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, qui introduisent leur demande dans les délais et dans les formes prévus par le Roi ou par le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin.

Ne peuvent bénéficier de cette dispense, les conducteurs qui ont été déchus du droit de conduire dans les cinq années précédant l'entrée en vigueur de la présente loi, quelle que soit la durée de cette déchéance.

§ 4. La licence d'apprentissage est délivrée aux conditions déterminées par le Roi.

§ 5. Lorsqu'une personne est frappée de la déchéance du droit de conduire un véhicule automobile, le permis de conduire ou la licence d'apprentissage relatif à un véhicule de la catégorie visée au jugement de déchéance ne peut lui être délivré.

§ 6. Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, fixe les modèles du permis de conduire et de la licence d'apprentissage belges, les catégories de véhicules pour lesquelles ils sont délivrés ainsi que les prescriptions relatives à leur délivrance, leur validité, leur renouvellement et leur remplacement.

§ 7. Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, fixe le taux des redevances à percevoir au profit de l'Etat ou des organismes agréés, pour couvrir, en tout ou en partie, les frais d'administration, de contrôle et de surveillance résultant de l'application du présent article et des dispositions réglementaires prises en vertu de celui-ci.

§ 8. Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, fixe les modalités suivant lesquelles le permis de conduire et la licence d'apprentissage belges deviennent obligatoires ».

In de door de Koning bepaalde gevallen echter wordt deze verklaring vervangen door een getuigschrift, waarin bevestigd wordt dat de betrokken met gunstig gevolg een door hem in te richten onderzoek heeft ondergaan.

Betreft het een bestuurder, die valt onder de reglementsbeleidings welke de Koning inzake geneeskundig toezicht en geneeskundige schifting heeft uitgevaardigd ter uitvoering van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen, dan moet de verzoeker het bij die bepalingen vereiste getuigschrift van geneeskundige schifting overleggen;

3° de verzoeker moet geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten schriftelijk examen over de kennis van het verkeersreglement.

Van dit examen is vrijgesteld de verzoeker die een getuigschrift overlegt, afgegeven door een onder door de Koning te bepalen voorwaarden erkende rijsschool of een door hem aan te wijzen overheidsorgaan, waarin wordt bevestigd dat de betrokken geslaagd is voor een examen over die stof.

§ 2. De verzoeker moet bovendien slagen voor een door de Koning in te richten praktisch examen, indien het rijbewijs wordt aangevraagd met het oog op het besturen van :

1° rijtuigen welke gebruikt worden voor de diensten bedoeld in voornoemde besluitwet van 30 december 1946, daarin begrepen de vervoerdiensten bepaald onder artikel 2, tweede lid, 1° en 2°, en het huren van auto's bedoeld in artikel 23, tweede lid, van dezelfde besluitwet;

2° zware of hinderlijke rijtuigen of slepen, waarvan de kenmerken door de Koning bepaald worden.

§ 3. Bij wijze van overgangsmaatregel worden van de in § 1, 3°, en in § 2 bedoelde examens vrijgesteld, de personen die op de dag waarop deze wet in werking treedt, meer dan 21 jaar oud zijn en hun aanvraag indienen binnen de termijnen en in de vormen bepaald door de Koning of door de daartoe gemachtigde Minister tot wiens bevoegdheid het wegverkeer behoort.

Voor deze vrijstelling komen niet in aanmerking bestuurders die van het recht tot sturen vervallen zijn verklaard in de loop van de vijf jaar vóór de inwerkingtreding van deze wet, ongeacht de duur van dat verval.

§ 4. De leervergunning wordt afgegeven onder de door de Koning te bepalen voorwaarden.

§ 5. Wanneer een persoon verval van het recht tot het besturen van een motorrijtuig heeft opgelopen, kan hem geen rijbewijs of leervergunning worden afgegeven voor een rijtuig van de in het vonnis van vervallenverklaring bedoelde categorie.

§ 6. De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt de modellen van het Belgisch rijbewijs en van de Belgische leervergunning, de categorieën van rijtuigen waarvoor zij afgegeven worden, alsook de voorschriften betreffende de afgifte, de geldigheid, de vernieuwing en de vervanging ervan.

§ 7. De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt het tarief van de ten bate van de Staat of van de erkende instellingen te heffen retributies voor gehele of gedeeltelijke dekking van de bestuurs-, controle- en toezichtskosten, welke de toepassing van dit artikel of van de op grond daarvan uitgevaardigde reglementsbeleidings medebrengt.

§ 8. De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt de nadere regelen volgens welke het Belgisch rijbewijs en de Belgische leervergunning verplicht worden ».

ART. 3.

La version néerlandaise de l'article 2-2, alinéa 1er, de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacée par la version suivante :

« Elke bestuurder van een voertuig die, wetend dat dit voertuig oorzaak van dan wel aanleiding tot een ongeval is geweest, de vlucht neemt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken wordt, zelfs wanneer het ongeval niet aan zijn schuld is te wijten, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee maanden, en met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank, of met één van die straffen alleen ».

ART. 4.

L'article 2-14 de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 2-14. § 1er. — Quiconque est frappé d'une déchéance du droit de conduire est tenu de présenter ou de faire parvenir au greffier de la juridiction qui a rendu la décision : le permis de conduire ou la licence d'apprentissage, en cas de déchéance portant sur le droit de conduire un véhicule automobile pour la conduite duquel un de ces documents est exigé; la carte d'identité prévue par l'arrêté du Régent du 1er mars 1950, ou le titre qui en tient lieu dans les autres cas.

Cette formalité doit être accomplie dans un délai de quatre jours suivant la date de l'avertissement donné au condamné par le ministère public conformément au § 4 de l'article 2-7 ou, en cas de déchéance prononcée pour incapacité physique, dans les quatre jours du prononcé de la décision, si celle-ci est contradictoire, ou de sa signification si elle a été rendue par défaut; les samedis, dimanches et jours fériés légaux ne sont pas compris dans ces délais.

§ 2. Mention est faite, sur le document présenté de la décision judiciaire prononçant la déchéance du droit de conduire, de la durée de celle-ci ainsi que de l'examen à subir en vertu du § 5.

Les mêmes mentions sont portées sur tout document à délivrer ultérieurement.

§ 3. La licence d'apprentissage est renvoyée par le greffier à l'autorité qui l'a délivrée.

§ 4. Le permis de conduire est conservé au greffe si la déchéance concerne toutes les catégories de véhicules pour lesquelles il a été délivré.

§ 5. Le titulaire d'un permis de conduire belge, dont la déchéance a pris fin, ne peut conduire un véhicule de la catégorie visée à la décision de déchéance qu'à la condition d'avoir satisfait à un examen théorique et pratique, médical et psychotechnique, à moins qu'il n'en ait été dispensé, en tout ou en partie, par le juge, ou qu'il ne s'agisse d'une déchéance pour incapacité physique.

Le Roi, ou le Ministre ayant la circulation routière dans ses attributions, délégué à cette fin, arrête l'organisation et les modalités de cet examen, et fixe le taux des redevances à percevoir au profit de l'Etat ou des organismes agréés pour en couvrir les frais.

§ 6. Mention est faite par le greffier, sur le permis de conduire, de la réussite de l'examen subi en vertu du § 5 ou de la décision relevant de la déchéance pour incapacité physique.

§ 7. Le permis de conduire est restitué par le greffier :

1. à l'expiration du délai de déchéance, si le titulaire a réussi l'examen prévu au § 5, à moins qu'il en ait été dispensé ou qu'il n'y soit pas soumis;

ART. 3.

De Nederlandse tekst van artikel 2-2, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende tekst vervangen :

« Elke bestuurder van een voertuig die, wetend dat dit voertuig oorzaak van dan wel aanleiding tot een ongeval is geweest, de vlucht neemt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken wordt, zelfs wanneer het ongeval niet aan zijn schuld is te wijten, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee maanden, en met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank, of met één van die straffen alleen ».

ART. 4.

Artikel 2-14 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 2-14. § 1. — Al wie verval van het recht tot sturen heeft opgelopen, is gehouden aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken, voor te leggen of te doen toekomen : het rijbewijs of de leervergunning, wanneer het gaat om verval van het recht tot het besturen van een motorrijtuig waarvoor één van deze stukken is vereist; de identiteitskaart, voorgeschreven bij het besluit van de Regent van 1 maart 1950, of in de andere gevallen, het als zodanig geldende bewijs.

Die formaliteit moet vervuld worden binnen vier dagen na de dag waarop het openbaar ministerie de kennisgeving aan de veroordeelde heeft gedaan overeenkomstig § 4 van artikel 2-7 of, in geval van verval uitgesproken wegens lichamelijke ongeschiktheid, binnen vier dagen na de uitspraak van de beslissing wanneer deze op tegenspraak is gewezen, of na de betrekking wanneer zij bij verstek is gewezen; de zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen zijn in deze termijnen niet begrepen.

§ 2. Op het ingeleverde stuk wordt melding gemaakt van de rechterlijke beslissing waarbij het verval van het recht tot sturen wordt uitgesproken, van de duur ervan, alsmede van het krachtens § 5 te, ondergane onderzoek.

Dezelfde meldingen worden aangebracht op elk later af te geven stuk.

§ 3. De leervergunning wordt door de griffier teruggezonden aan het overhedsorgaan dat ze heeft afgegeven.

§ 4. Het rijbewijs wordt op de griffie gehouden wanneer het verval alle categorieën van rijtuigen betreft waarvoor het afgegeven is.

§ 5. De houder van een Belgisch rijbewijs waarvan het verval geëindigd is, mag een motorrijtuig van de categorie waarop de beslissing van vervallenverklaring slaat, slechts besturen mits hij met gunstig gevolg een theoretisch en praktisch, geneeskundig en psychotechnisch onderzoek heeft ondergaan, tenzij hij er geheel of gedeeltelijk door de rechter van vrijgesteld zou zijn of tenzij het een verval wegens lichamelijke ongeschiktheid betreft.

De Koning, of de daartoe gemachtigde Minister die bevoegd is inzake wegverkeer, bepaalt de organisatie en de nadere regelen van dit onderzoek en stelt het tarief van de ten bate van de Staat of van de erkende instellingen te heffen retributies om de kosten ervan te dekken.

§ 6. Op het rijbewijs vermeldt de griffier het gunstig verloop van het onderzoek dat ondergaan is krachtens § 5 of krachtens de beslissing tot ontheffing van het verval wegens lichamelijke ongeschiktheid.

§ 7. Het rijbewijs wordt door de griffier teruggegeven :

1. na het verstrijken van de termijn van verval, indien de houder het in § 5 bedoelde onderzoek met gunstig gevolg heeft ondergaan, tenzij hij ervan vrijgesteld was of er niet aan onderworpen is;

2. lorsque le titulaire est relevé de la déchéance pour incapacité physique par application de l'article 2-8, § 8;

3. lorsque le titulaire d'un permis étranger quitte le territoire ».

ART. 5.

L'article 2-15 de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 2-15. § 1er. — Sans préjudice des dispositions de l'article 2-14, le retrait immédiat du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage peut être ordonné dans les cas suivants, soit par le procureur du Roi, soit par l'officier du ministère public près le tribunal de police, lorsque l'infraction est de la compétence de ce dernier et que le procureur du Roi ne procède pas à une information ou ne requiert pas instruction en vertu de l'alinea 1er de l'article 138 du Code d'instruction criminelle :

1° si le conducteur est manifestement ivre ou donne des signes apparents d'intoxication alcoolique;

2° si le conducteur a pris la fuite pour échapper aux constatations;

3° si l'accident de roulage a causé un homicide ou des blessures graves apparemment imputables à la faute du conducteur;

4° si le conducteur était déchu du droit de conduire un véhicule automoteur de la catégorie du véhicule qu'il utilise.

Le retrait immédiat du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage ne peut toutefois être ordonné que par le procureur général près la cour d'appel lorsque les faits sont de la compétence de celle-ci.

Lorsque le retrait ayant été ordonné, le permis de conduire ou la licence d'apprentissage n'ont pas été immédiatement remis par le conducteur, celui-ci doit faire cette remise dans les cinq jours à l'officier du ministère public qui a ordonné le retrait.

§ 2. Le permis de conduire et la licence d'apprentissage peuvent être restitués par l'officier du ministère public qui en a ordonné le retrait.

Ils sont restitués lorsque le juge ne prononce pas la déchéance du droit de conduire ou lorsque le titulaire d'un permis de conduire étranger quitte le territoire.

A défaut d'une décision judiciaire dans le mois qui suit le retrait, le conducteur peut demander la restitution de son permis de conduire ou de sa licence d'apprentissage par requête adressée à la juridiction qui doit connaître de la cause; cette juridiction statue sans appel.

§ 3. Si le juge prononce la déchéance du droit de conduire, le permis de conduire ou la licence d'apprentissage sont remis au greffe pour qu'il soit procédé conformément à l'article 2-14, §§ 2 à 7.

Si la déchéance du droit de conduire est prononcée à titre temporaire, le temps pendant lequel le permis de conduire ou la licence d'apprentissage ont été retirés par application du § 1er, a, b et c, est imputé sur la durée de la déchéance ».

ART. 6.

L'article 2-16 de la même loi, modifiée par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 2-16. § 1er. — Est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 500 francs à 2.000 francs ou d'une de ces peines seulement, quiconque :

2. wanneer de houder met toepassing van artikel 2-8, § 3, van het verval wegens lichamelijke ongeschiktheid is ontheven;

3. wanneer de houder van een buitenlands rijbewijs het grondgebied verlaat ».

ART. 5.

Artikel 2-15 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 2-15. § 1. — Onverminderd het bepaalde in artikel 2-14 kan het onmiddellijk intrekken van het rijbewijs of van de leervergunning in de volgende gevallen bevolen worden, hetzij door de procureur des Konings, hetzij door de ambtenaar van het openbaar ministerie bij de politierechtbank, wanneer het misdrijf onder de bevoegdheid van de politierechtbank valt en de procureur des Konings geen opsporingsonderzoek instelt of geen gerechtelijk onderzoek vordert krachtens het eerste lid van artikel 138 van het Wetboek van Strafvordering :

1° indien de bestuurder kennelijk dronken is of duidelijke tekenen van intoxicatie door alcohol vertoont;

2° indien de bestuurder de vlucht heeft genomen om zich aan de vaststellingen te onttrekken;

3° indien het verkeersongeval een doding of ernstige verwondingen heeft veroorzaakt, die klaarblijkelijk aan de schuld van de bestuurder is te wijten;

4° indien de bestuurder vervallen was verklaard van het recht tot het besturen van een motorrijtuig uit de categorie van het rijtuig dat hij gebruikt.

Onmiddellijk intrekking van het rijbewijs of van de leervergunning kan echter alleen door de procureur-generaal bij het hof van beroep worden gelast indien de feiten tot de bevoegdheid van dit hof behoren.

Wanneer het rijbewijs of de leervergunning nadat de intrekking was bevolen niet onmiddellijk door de bestuurder is ingeleverd, moet deze die inlevering binnen vijf dagen doen aan de ambtenaar van het openbaar ministerie die de intrekking heeft bevolen.

§ 2. Het rijbewijs en de leervergunning mogen door de ambtenaar van het openbaar ministerie, die de intrekking ervan heeft bevolen, worden teruggegeven.

Ze worden teruggegeven indien de rechter geen verval van het recht tot sturen uitspreekt of wanneer de houder van een buitenlands rijbewijs het grondgebied verlaat.

Indien binnen een maand na de intrekking geen rechterlijke beslissing is gewezen, mag de bestuurder de teruggave van zijn rijbewijs of van zijn leervergunning aanvragen bij verzoekschrift gericht tot de rechtbank welke van de zaak kennis moet nemen; deze rechtbank beslist zonder beroep.

§ 3. Indien de rechter het verval van het recht tot sturen uitspreekt, wordt het rijbewijs of de leervergunning ter griffie ingeleverd opdat er zou worden gehandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 2-14, §§ 2 tot 7.

Indien tijdelijk verval van het recht tot sturen wordt uitgesproken, wordt de tijd gedurende welke het rijbewijs of de leervergunning, met toepassing van § 1, a, b en c, werd ingetrokken, aangerekend op de duur van het verval ».

ART. 6.

Artikel 2-16 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 2-16. § 1. — Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 500 frank tot 2.000 frank, of met één van die straffen alleen, wordt gestraft al wie :

1° conduit un véhicule, un aéronef ou une monture en dépit de la déchéance prononcée contre lui;

2° conduit un véhicule automoteur sans être titulaire du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule;

3° conduit un véhicule automoteur de la catégorie visée dans la décision de déchéance, sans avoir réussi l'examen prévu à l'article 2-14, § 5;

4° conduit un véhicule automoteur alors que le permis de conduire ou la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule lui a été retiré par application de l'article 2-15.

Dans les cas prévus aux 2°, 3° et 4°, le juge peut, en outre, prononcer une déchéance, soit à titre définitif, soit à titre temporaire, pour une durée de quinze jours au moins et de deux ans au plus. Il doit prononcer cette déchéance dans le cas prévu au 1°.

§ 2. Est puni d'un emprisonnement d'un jour à un mois et d'une amende de 10 francs à 500 francs, ou d'une de ces peines seulement, quiconque :

1° en dehors des cas prévus au § 1°, conduit un véhicule automoteur sans être porteur du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule;

2° commet une infraction aux dispositions de l'article 2-14, § 1°, ou de l'article 2-15, alinéa 3.

En cas de circonstances atténuantes, l'amende peut être réduite, sans qu'elle puisse être inférieure à 1 franc.

Les peines sont doublées s'il y a récidive dans l'année à dater d'un jugement antérieur portant condamnation et coulé en force de chose jugée.

§ 3. L'article 196 du Code pénal est applicable aux déclarations faites pour obtenir la délivrance d'un permis de conduire ou d'une licence d'apprentissage. Les documents obtenus sur fausse déclaration sont saisis et la confiscation en est prononcée en cas de condamnation ».

ART. 7.

Un article 2-17, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi, modifiée notamment par la loi du 15 avril 1958 :

« Article 2-17. — Toute personne qui, sciemment, a confié un véhicule, un aéronef ou une monture à une personne déchue du droit de conduire est punie d'une amende de 100 francs à 1.000 francs.

Est punie de la même peine, toute personne qui, sciemment, a confié un véhicule automoteur à une personne non munie du permis de conduire ou de la licence d'apprentissage exigé pour la conduite de ce véhicule.

Le juge peut, en outre, prononcer l'immobilisation temporaire du véhicule si celui-ci est la propriété de l'auteur de l'infraction visée à l'alinéa 1° ou 2 ou s'il est à sa disposition exclusive pour un terme au moins égal à la durée de l'immobilisation, lorsque la déchéance du droit de conduire est prononcée contre le conducteur en application de l'article 2-16, § 1°, dernier alinéa.

La durée de l'immobilisation ne peut excéder celle de la déchéance.

Le juge peut prononcer la confiscation du véhicule si celui-ci est la propriété de l'auteur de l'infraction visée à l'alinéa 1° ou 2, lorsque la déchéance du droit de conduire est prononcée contre le conducteur, en application de l'article 2-16, § 1°, dernier alinéa, soit à titre définitif, soit pour un terme de six mois au moins.

Les dispositions de l'article 2-12, §§ 3 et 4, sont applicables en cas d'immobilisation temporaire ou de confiscation ».

1° een voertuig of een luchtschip bestuurt of een rijdier geleidt, spijts het tegen hem uitgesproken verval;

2° een motorrijtuig bestuurt zonder houder te zijn van het rijbewijs of van de leervergunning, vereist voor het besturen van dit rijtuig;

3° een motorrijtuig bestuurt van de categorie bedoeld in de beslissing tot vervallenverklaring zonder het bij artikel 2-14, § 5, voorgeschreven onderzoek met gunstig gevolg te hebben ondergaan;

4° een motorrijtuig bestuurt terwijl het rijbewijs of de leervergunning vereist voor het besturen van dit rijtuig, hem met toepassing van artikel 2-15 is ontnomen.

In de gevallen bedoeld onder 2°, 3° en 4° kan de rechter bovendien het verval uitspreken, hetzij voorgoed, hetzij tijdelijk voor een duur van ten minste vijftien dagen en ten hoogste twee jaar. In het geval onder 1° moet hij dit verval uitspreken.

§ 2. Met gevangenisstraf van één dag tot één maand en met geldboete van 10 frank tot 500 frank, of met één van die straffen alleen, wordt gestraft al wie :

1° buiten de in § 1 bedoelde gevallen een motorrijtuig bestuurt, zonder het rijbewijs of de leervergunning vereist voor het besturen van dit rijtuig bij zich te hebben;

2° het bepaalde in artikel 2-14, § 1, of in artikel 2-15, derde lid, overtreedt.

In geval van verzachtende omstandigheden kan de geldboete verminderd worden, zonder dat ze echter minder dan 1 frank mag bedragen.

De straffen worden verdubbeld bij herhaling binnen het jaar te rekenen van de dag waarop een vorig in kracht van gewijsde gegaan vonnis van veroordeling werd uitgesproken.

§ 3. Artikel 196 van het Strafwetboek is van toepassing op de verklaringen afgelegd om de afgifte van een rijbewijs of een leervergunning te bekomen. De door middel van valse verklaring verkregen documenten worden in beslag genomen en de verbeurdverklaring ervan wordt in geval van veroordeling uitsgesproken ».

ART. 7.

In dezelfde wet, onder meer gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt een artikel 2-17 ingevoegd luidend als volgt :

« Artikel 2-17. — Elke persoon die wetens een voertuig, een luchtschip of een rijdier toevertrouwt aan een persoon die van het recht tot sturen vervallen is verklaard, wordt gestraft met geldboete van 100 frank tot 1.000 frank.

Met dezelfde straf wordt gestraft elke persoon die wetens een motorrijtuig toevertrouwt aan een persoon, die niet voorzien is van het rijbewijs of van de leervergunning vereist voor het besturen van dit rijtuig.

Bovendien kan de rechter de tijdelijke oplegging van het voertuig uitspreken indien dit eigendom is van de dader van het in het eerste of het tweede lid bedoeld misdrijf, of uitsluitend te zijner beschikking staat voor een termijn die ten minste gelijk is aan de duur van de oplegging, wanneer verval van het recht tot sturen ten laatste van de bestuurder met toepassing van artikel 2-16, § 1, laatste lid, werd uitgesproken.

Oplegging mag voor geen langere duur dan die van het verval worden uitgesproken.

De rechter kan verbeurdverklaring van het voertuig bevelen indien dit eigendom is van de dader van het in het eerste of in het tweede lid van dit artikel bedoelde misdrijf, wanneer verval van het recht tot sturen ten laste van de bestuurder met toepassing van artikel 2-16, § 1, laatste lid, hetzij voorgoed, hetzij voor een termijn van ten minste zes maanden werd uitgesproken.

De bepalingen van artikel 2-12, §§ 3 en 4, zijn van toepassing in geval van tijdelijke oplegging of van verbeurdverklaring ».

ART. 8.

L'article 10, alinéa 3, de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse, modifié par la loi du 15 avril 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Les dispositions relatives à la déchéance du droit de conduire contenues dans la législation sur la police de la circulation routière sont applicables à la déchéance du droit de conduire prévue ci-dessus ».

ART. 9.

L'article 18, § 3, alinéa 2, de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs est remplacé par la disposition suivante :

« Les dispositions relatives à la déchéance du droit de conduire contenues dans la législation sur la police de la circulation routière sont applicables à la déchéance du droit de conduire prévue ci-dessus ».

ART. 10.

Le Roi est autorisé à coordonner les dispositions de la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage avec les modifications expresses ou implicites que cette loi a ou aura subies au moment où la coordination sera réalisée.

A cette fin, il peut :

1° modifier l'ordre et la numérotation des articles et les grouper en sections et chapitres;

2° modifier les références contenues dans les dispositions à coordonner en vue de les mettre en concordance avec la numérotation nouvelle;

3° modifier la rédaction en vue d'assurer une terminologie uniforme.

La coordination portera l'intitulé : « Loi relative à la police de la circulation routière ».

Donné à , le

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,

Le Ministre des Communications,

La Chambre était composée de :

MM. J. SUETENS, premier président; L. MOUREAU et G. HOLOYE, conseillers d'Etat; F. DUCHENE et CH. VAN REEPINGHEN, assesseurs de la section de législation; C. ROUSSEAU, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SUETENS.

Le rapport a été présenté par M. J. COOLEN, substitut.

Le Greffier — De Griffier,

(s.) (w.g.) C. ROUSSEAU.

Pour expédition délivrée au Ministre des Communications.

Le 11 juillet 1961.

Pour le Greffier du Conseil d'Etat,
Greffier adjoint,

J. DE KOSTER.

ART. 8.

Artikel 10, derde lid, van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beveiliging van de dronkenschap, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De bepalingen die in de wetgeving op de politie over het wegverkeer het verval van het recht tot sturen betreffen, zijn toepasselijk op het hierboven beschreven verval van het recht tot sturen ».

ART. 9.

Artikel 18, § 3, tweede lid, van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De bepalingen die in de wetgeving op de politie over het wegverkeer het verval van het recht tot sturen betreffen, zijn toepasselijk op het hierboven beschreven verval van het recht tot sturen ».

ART. 10.

De Koning kan de bepalingen van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer coördineren met de uitdrukkelijke of stilzwijgende wijzigingen welke in deze wet zijn of zullen zijn aangebracht op het ogenblik waarop die coördinatie geschiedt.

Daartoe kan hij :

1° de volgorde en nummering der artikelen wijzigen en ze in afdelingen en hoofdstukken groeperen;

2° de verwijzingen, die voorkomen in de te coördineren bepalingen, wijzigen ten einde ze met de nieuwe nummering te doen overeenstemmen;

3° met het oog op eenheid in de terminologie de redactie wijzigen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen :
« Wet betreffende de politie over het wegverkeer ».

Gegeven te ,

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,

De Minister van Verkeerswezen,

De Kamer was samengesteld uit :

De Heren J. SUETENS, eerste-voorzitter; L. MOUREAU en G. HOLOYE, raadsheeren van State; F. DUCHENE en CH. VAN REEPINGHEN, bijzitters van de afdeling wetgeving; C. ROUSSEAU, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de Heer J. SUETENS.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer J. COOLEN, substituut.

Le Président — De Voorzitter,

(s.) (w.g.) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Verkeerswezen.

11 juli 1961.

Voor de Griffier van de Raad van State,
Adjunkt-griffier,